

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

LEGE

privind calitatea aerului înconjurător

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. – Prezenta lege are ca scop protejarea sănătății umane și a mediului ca întreg prin reglementarea măsurilor destinate menținerii calității aerului înconjurător acolo unde aceasta corespunde obiectivelor pentru calitatea aerului înconjurător stabilite prin prezenta lege și îmbunătățirea acesteia în celelalte cazuri.

Art. 2. – Prezenta lege prevede măsuri la nivel național privind:

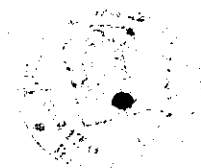
- a) definirea și stabilirea obiectivelor pentru calitatea aerului înconjurător destinate să evite și să prevină producerea unor evenimente dăunătoare și să reducă efectele acestora asupra sănătății umane și a mediului ca întreg;
- b) evaluarea calității aerului înconjurător pe întreg teritoriul țării pe baza unor metode și criterii comune, stabilite la nivel european;

- c) obținerea informațiilor privind calitatea aerului înconjurător pentru a sprijini procesul de combatere a poluării aerului și a disconfortului cauzat de acesta precum și pentru a monitoriza pe termen lung tendințele și îmbunătățirile rezultate în urma măsurilor luate la nivel național și european;
- d) garantarea faptului că informațiile privind calitatea aerului înconjurător sunt puse la dispoziția publicului;
- e) menținerea calității aerului înconjurător acolo unde aceasta este corespunzătoare și/sau îmbunătățirea acesteia în celelalte cazuri;
- f) promovarea unei cooperări crescute cu celelalte state membre în vederea reducerii poluării aerului;
- g) îndeplinirea obligațiilor asumate prin acordurile, convențiile și tratatele internaționale la care România este parte.

Art. 3. – Pentru aplicarea prezentei legi termenii și expresiile de mai jos semnifică, după cum urmează:

- a) aer înconjurător – aerul din troposferă, cu excepția celui de la locurile de muncă, astfel cum sunt definite prin Hotărârea Guvernului nr.1091/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru locul de muncă, unde publicul nu are de regulă acces și pentru care se aplică dispozițiile privind sănătatea și siguranța la locul de muncă;
- b) poluant – orice substanță prezentă în aerul înconjurător și care poate avea efecte dăunătoare asupra sănătății umane și/sau a mediului ca întreg;
- c) nivel – concentrația unui poluant în aerul înconjurător sau depunerea acestuia pe suprafețe într-o perioadă de timp dată;
- d) evaluare – orice metodă utilizată pentru a măsura, calcula, previziona sau estima niveluri;

e) valoare-limită – un nivel stabilit pe baza cunoștințelor științifice, în scopul evitării și prevenirii producerii unor evenimente dăunătoare și reducerii efectelor acestora asupra sănătății umane și a mediului ca întreg, care se atinge într-o perioadă dată și care nu trebuie depășit odată ce a fost atins;

f) nivel critic – un nivel stabilit pe baza cunoștințelor științifice, care dacă este depășit se pot produce efecte adverse directe asupra anumitor receptori, cum ar fi copaci, alte plante sau ecosisteme naturale, dar nu și asupra oamenilor;

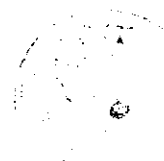
g) marja de toleranță – procentul din valoarea-limită cu care poate fi depășită acea valoare conform condițiilor stabilite în prezenta lege;

h) planuri de calitate a aerului – planuri prin care se stabilesc măsuri pentru atingerea valorilor-limită sau ale valorilor țintă;

i) valoare-țintă – un nivel stabilit, în scopul evitării și prevenirii producerii unor evenimente dăunătoare și reducerii efectelor acestora asupra sănătății umane și a mediului ca întreg, care trebuie să fie atins pe cât posibil, într-o anumită perioadă;

j) prag de alertă – un nivel care, dacă este depășit, există un risc pentru sănătatea umană la o expunere de scurtă durată a populației, în general și la care trebuie să se acționeze imediat;

k) prag de informare – un nivel care, dacă este depășit, există un risc pentru sănătatea umană la o expunere de scurtă durată pentru categorii ale populației deosebit de sensibile și pentru care este necesară informarea imediată și adecvată;

l) prag superior de evaluare – un nivel sub care, pentru a evalua calitatea aerului înconjurător se poate utiliza o combinație de măsurări fixe și tehnici de modelare și/sau măsurări indicative;

m) prag inferior de evaluare – un nivel sub care, pentru a evalua calitatea aerului înconjurător este suficientă utilizarea tehnicilor de modelare sau de estimare obiectivă;

n) obiectiv pe termen lung – un nivel care trebuie să fie atins, pe termen lung, cu excepția cazurilor când acest lucru nu este realizabil prin măsuri proporționale, cu scopul de a asigura o protecție efectivă a sănătății umane și a mediului;

o) contribuții din surse naturale – emisiile de poluanți care nu rezultă direct sau indirect din activități umane, incluzând evenimente naturale cum ar fi erupțiile vulcanice, activitățile seismice, activitățile geotermale, incendiile de pe terenuri sălbatice, furtuni, aerosoli marini, resuspensia sau transportul în atmosferă a particulelor naturale care provin din regiuni uscate;

p) zonă – o parte a teritoriului țării delimitată în scopul evaluării și gestionării calității aerului înconjurător;

q) aglomerare – o zonă care reprezintă o conurbație cu o populație de peste 250.000 de locuitori sau, acolo unde populația este mai mică decât sau egală cu 250.000 de locuitori, având o densitate a populației pe km² mai mare de 3.000 locuitori;

r) PM₁₀ – particulele în suspensie care trec printr-un orificiu de selectare a dimensiunii, astfel cum este definit de metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM₁₀, SR EN 12341, cu un randament de separare de 50 % pentru un diametru aerodinamic de 10 μm;

s) $PM_{2,5}$ – particulele în suspensie care trec printr-un orificiu de selectare a dimensiunii, astfel cum este definit de metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea $PM_{2,5}$, SR EN 14907, cu un randament de separare de 50 % pentru un diametru aerodinamic de $2,5 \mu m$;

ș) indicatorul mediu de expunere – un nivel mediu determinat pe baza unor măsurări efectuate în amplasamentele de fond urban de pe întreg teritoriul țării și care oferă indicii cu privire la expunerea populației. Acesta este utilizat pentru calcularea țintei naționale de reducere a expunerii și a obligației referitoare la concentrația de expunere;

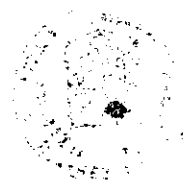
t) obligația referitoare la concentrația de expunere – un nivel stabilit pe baza indicatorului mediu de expunere cu scopul de a reduce efectele dăunătoare asupra sănătății umane, care trebuie atins într-o perioadă dată;

ț) ținta națională de reducere a expunerii – reducererea procentuală a expunerii medii a populației, stabilită pentru anul de referință cu scopul de a reduce efectele dăunătoare asupra sănătății umane, care trebuie să fie atinsă, acolo unde este posibil, într-o perioadă dată;

u) amplasamente de fond urban – locurile din zonele urbane în care nivelurile sunt reprezentative pentru expunerea, în general, a populației urbane;

v) oxizi de azot – suma concentrațiilor volumice (ppbv) de monoxid de azot (oxid nitric) și de dioxid de azot, exprimată în unități de concentrație masică a dioxidului de azot ($\mu g/m^3$);

w) măsurări fixe – măsurările efectuate în puncte fixe, fie continuu, fie prin prelevare aleatorie pentru a determina nivelurile, în conformitate cu obiectivele de calitate relevante ale datelor;

x) măsurări indicative – acele măsurări care respectă obiective de calitate a datelor mai puțin stricte decât cele solicitate pentru măsurări în puncte fixe;

y) compuși organici volatili COV – compușii organici proveniți din surse antropogene și biogene, alții decât metanul, care pot produce oxidanți fotochimici prin reacție cu oxizii de azot în prezența luminii solare;

z) substanțe precursorale ale ozonului – substanțele care contribuie la formarea ozonului de la nivelul solului, unele dintre ele fiind prevăzute la lit.B din anexa nr.9;

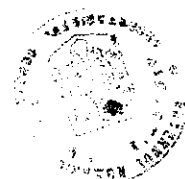
aa) depuneri totale sau acumulate – cantitatea totală de poluanți care este transferată din atmosferă pe suprafețe cum ar fi sol, vegetație, apă, clădiri etc., cu o anumită arie, într-un anumit interval de timp;

bb) arsen, cadmiu, nichel și benzo(a)piren – cantitatea totală a acestor elemente și a compușilor lor conținută în fracția PM_{10} ;

cc) hidrocarburi aromatice policiclice – compuși organici formați în totalitate din carbon și hidrogen, alcătuiți din cel puțin două cicluri aromatice condensate;

dd) mercur total gazos – vapori de mercur elementar și radicali gazoși de mercur, de exemplu din compuși de mercur solubili în apă care au o presiune de vapori suficient de mare pentru a exista în faza gazoasă;

ee) zona de protecție – suprafața de teren din jurul punctului în care se efectuează măsurări fixe, delimitată astfel încât, orice activitate desfășurată în interiorul ei, ulterior instalării echipamentelor de măsurare să nu afecteze reprezentativitatea datelor de calitate a aerului înconjurător pentru care acesta a fost amplasat;

ff) titular de activitate – orice persoană fizică sau juridică ce exploatează, controlează sau este delegată cu putere economică decisivă privind o activitate cu potențial impact asupra calității aerului înconjurător;

gg) emisii fugitive - emisii nederijate, eliberate în aerul înconjurător prin ferestre, uși și alte orificii, sisteme de ventilare sau deschidere, care nu intră în mod normal în categoria surselor dirijate de poluare;

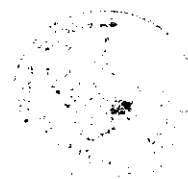
hh) emisii din surse fixe – emisii eliberate în aerul înconjurător de, utilaje, instalații, inclusiv de ventilație, din activitățile de construcții, din alte lucrări fixe care produc sau prin intermediul cărora se evacuează substanțe poluante;

ii) emisii din surse mobile de poluare - emisii eliberate în aerul înconjurător de mijloacele de transport rutiere, feroviare, navale și aeriene, echipamente mobile nerutiere echipate cu motoare cu ardere internă;

jj) emisii din surse difuze de poluare – emisii eliberate în aerul înconjurător din surse de emisii nederijate de poluanți atmosferici, cum sunt sursele de emisii fugitive, sursele naturale de emisii și alte surse care nu au fost definite specific;

Art. 4 - (1) Punerea în aplicare a prevederilor prezentei legi se realizează prin Sistemul Național de Evaluare și Gestionare Integrată a Calității Aerului, denumit în continuare SNEGICA, care asigură cadrul organizatoric, instituțional și legal de cooperare între autoritățile și instituțiile publice, cu competențe în domeniu, în scopul evaluării și gestionării calității aerului înconjurător, în mod unitar, pe întreg teritoriul României, precum și pentru informarea populației și a organismelor europene și internaționale privind calitatea aerului înconjurător.

(2) SNEGICA cuprinde, ca părți integrante, următoarele două sisteme:

- a) Sistemul Național de Monitorizare a Calității Aerului, denumit în continuare SNMCA, care asigură cadrul organizatoric, instituțional și legal pentru desfășurarea activităților de monitorizare a calității aerului înconjurător, în mod unitar, pe teritoriul României;
- b) Sistemul Național de Inventariere a Emisiilor de Poluanți Atmosferici, denumit în continuare SNIEPA, care asigură cadrul organizatoric, instituțional și legal pentru realizarea inventarelor privind emisiile de poluanți în atmosferă, în mod unitar, pe întreg teritoriul țării.

(3) SNEGICA îndeplinește următoarele funcții:

- a) asigură evaluarea calității aerului înconjurător, în mod unitar, în aglomerările și zonele de pe întreg teritoriul țării;
- b) asigură clasificarea și delimitarea ariilor din zone și aglomerări în regimuri de evaluare și în regimuri de gestionare a calității aerului înconjurător;
- c) asigură realizarea inventarului național privind emisiile de poluanți în atmosferă;
- d) asigură elaborarea și punerea în aplicare a planurilor de menținere a calității aerului, a planurilor de calitate a aerului și a planurilor de acțiune pe termen scurt;
- e) asigură informațiile necesare realizării rapoartelor către organismele europene și internaționale;
- f) asigură informarea publicului cu privire la calitatea aerului înconjurător;

(4) SNMCA îndeplinește următoarele funcții:

- a) asigură monitorizarea calității aerului înconjurător prin Rețeaua Națională de Monitorizare a Calității Aerului, denumită în continuare RNMCA, obiectiv de interes public național, aflată în administrarea autorității publice centrale pentru protecția mediului. RNMCA include instrumentele de prelevare și măsurare amplasate în punctele fixe și echipamentele de laborator aferente acestora, precum și echipamentele necesare colectării, prelucrării, transmiterii datelor și informării publicului privind calitatea aerului înconjurător;

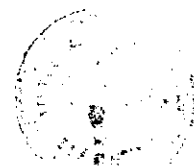
- b) asigură calitatea și controlul calității datelor, compatibilitatea și comparabilitatea acestora în întregul sistem;
- c) asigură obținerea de informații în timp real cu privire la calitatea aerului înconjurător și informarea publicului cu privire la aceasta;
- d) asigură obținerea datelor privind calitatea aerului în vederea îndeplinirii obligațiilor de raportare în conformitate cu prevederile legislației europene și ale convențiilor și acordurilor internaționale în domeniu la care România este parte.

(5) SNIEPA îndeplinește următoarele funcții:

- a) asigură colectarea datelor necesare în vederea elaborării inventarelor locale și a inventarului național privind emisiile de poluanți în atmosferă;
- b) asigură elaborarea și validarea inventarelor locale și a inventarului național privind emisiile de poluanți atmosferici;
- c) asigură raportarea inventarului național în conformitate cu prevederile legislației europene și ale convențiilor internaționale în domeniu la care România este parte.

Art. 5. – (1) Autoritățile și instituțiile publice cu competențe în realizarea funcțiilor SNEGICA sunt:

- a) autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și autoritățile publice care funcționează în subordinea, sub autoritatea și în coordonarea sa;
- b) autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură și autoritățile publice care funcționează în subordinea și sub autoritatea sa;
- c) autoritatea publică centrală pentru sănătate și autoritățile publice care funcționează în subordinea și sub autoritatea sa;
- d) autoritatea publică centrală pentru transporturi și autoritățile publice care funcționează în subordinea și sub autoritatea sa;
- e) autoritatea publică centrală pentru industrie;
- f) autoritatea publică centrală pentru comerț;
- g) autoritatea publică centrală pentru agricultură și autoritățile publice care funcționează în subordinea și sub autoritatea sa;

- h) autoritatea publică centrală pentru amenajarea teritoriului și lucrări publice;
- i) autoritatea publică centrală pentru administrație publică și ordinea și siguranță publică și autoritățile publice care funcționează în subordinea sa;
- j) consiliile județene;
- k) primăriile și consiliile locale;
- l) Institutul Național de Statistică și direcțiile teritoriale din subordine.

(2) După caz, autoritățile și instituțiile prevăzute la alin.(1) se conformează prevederilor lit.C din anexa nr.4.

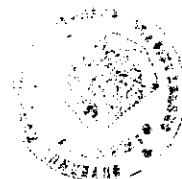
(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului este autoritatea cu rol de reglementare, decizie și control în domeniul evaluării și gestionării calității aerului înconjurător pe întreg teritoriul țării.

(4) Atribuțiile și responsabilitățile autorităților și instituțiilor publice menționate la alin.(1) sunt prevăzute la art. 7 – 23.

(5) Furnizarea datelor și informațiilor necesare realizării atribuțiilor fiecărei autorități și instituții publice în cadrul SNEGICA, se face cu titlu gratuit.

(6) În scopul monitorizării impactului poluării atmosferice asupra sănătății populației și mediului, măsurarea și evaluarea calității aerului înconjurător în puncte fixe de măsurare deținute și exploatate de către instituții publice sau autorități ale administrației publice locale, de către operatori economici, organizații neguvernamentale sau alte persoane juridice private se realizează cu respectarea prevederilor prezentei legi.

Art. 6. – (1) În scopul evaluării și gestionării calității aerului înconjurător pe întreg teritoriul țării se stabilesc aglomerări, zone de evaluare a calității aerului înconjurător și zone de gestionare a calității aerului înconjurător.

(2) Aglomerările și zonele de evaluare a calității aerului înconjurător sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Evaluarea calității aerului înconjurător se realizează pe întreg teritoriul țării prin aplicarea prevederilor Secțiunii 1 din Cap. III.

(4) În fiecare zonă și aglomerare se delimitează arii, în funcție de regimurile de evaluare, conform prevederilor Paragrafului 1.1 din Cap. III.

(5) Gestionarea calității aerului înconjurător se realizează pe întreg teritoriul țării prin aplicarea prevederilor Secțiunii 2 din Cap. III.

(6) În fiecare zonă și aglomerare se delimitează arii, în funcție de regimurile de gestionare, conform prevederilor Paragrafului 2.1 din Cap. III și se evidențiază grafic pe harta zonei sau aglomerării, pentru fiecare poluant în parte. În urma delimitării se întocmesc liste, care cuprind unitățile administrativ teritoriale din fiecare arie, care se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului și se publică în Monitorul Oficial al României.

CAPITOLUL II

ATRIBUȚII ȘI RESPONSABILITĂȚI

Art. 7. – Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) urmărește aplicarea dispozițiilor prezentei legi;
- b) elaborează, avizează, promovează și, după caz, aprobă actele normative, precum și măsurile necesare pentru aplicarea unitară pe întreg teritoriul țării a prevederilor privind evaluarea și gestionarea calității aerului înconjurător, stabilite prin

legislația europeană și prin convențiile internaționale în domeniu la care România este parte;

- c) coordonează elaborarea, actualizarea și aplicarea normelor și reglementărilor privind controlul și măsurarea emisiilor de poluanți în aerul înconjurător;
- d) coordonează Sistemul Național de Evaluare și Gestionare Integrată a Calității Aerului și administrează Rețeaua Națională de Monitorizare a Calității Aerului;
- e) coordonează realizarea inventarului național privind emisiile de poluanți în atmosferă și îl avizează în vederea transiterii acestuia Comisiei Europene și organismelor internaționale la care România este parte;
- f) organizează și coordonează la nivel național evaluarea și gestionarea calității aerului înconjurător, inclusiv prin asigurarea elaborării de studii privind dispersia poluanților în atmosferă, în scopul stabilirii regimurilor de evaluare, a regimurilor de gestionare și contribuțiilor surselor naturale la depășirea valorilor limită;
- g) stabilește numărul, tipul și amplasamentul punctelor fixe de măsurare și poluanți evaluați, potrivit prevederilor Secțiunii 1 din Cap.III;
- h) avizează încadrarea ariilor în regimuri de evaluare a calității aerului înconjurător și inițierea programelor de măsurări indicative;
- i) realizează metodologia de elaborare a planurilor pentru menținerea calității aerului, a planurilor de calitate a aerului și a planurilor de acțiune pe termen scurt și o supune aprobării Guvernului;
- j) asigură menținerea sau îmbunătățirea calității aerului înconjurător prin urmărirea aplicării de către autoritățile și organisme competente sau instituțiile specializate a măsurilor pentru gestionarea calității aerului înconjurător;
- k) raportează datele și informațiile, inclusiv cele referitoare la planurile de calitate a aerului, în termenele și formatele stabilite de către Comisia Europeană și în conformitate cu prevederile convențiilor internaționale în domeniu la care România este parte;
- l) avizează raportul privind calitatea aerului înconjurător la nivel național pentru anul anterior, cu referire la toți poluanții care intră sub incidența prezentei legi;

- m) aprobă propunerile pentru sistemele de măsurare: metode, echipamente, rețele și laboratoare, utilizate pentru monitorizarea calității aerului și metodele, sistemele și echipamentele pentru controlul și măsurarea emisiilor;
- n) aprobă procedurile standard de operare și procedurile cadru de asigurare și control al calității datelor provenite din Rețeaua Națională de Monitorizare a Calității Aerului;
- o) avizează în cadrul sistemului de asigurare a calității datelor programele de comparări interlaboratoare la nivel național;
- p) aprobă participarea Laboratorului Național de Referință pentru Calitatea Aerului la programele europene de comparări interlaboratoare, organizate de Comisie;
- q) stabilește pe baza unor studii zonele de protecție pentru toate punctele fixe de măsurare și informează autoritățile competente cu privire la delimitarea acestora;
- r) aprobă listele cu unitățile administrativ teritoriale întocmite în urma încadrării în regimuri de gestionare a ariilor din zone și aglomerări;
- s) informează autoritățile publice competente cu privire la rezultatele evaluării calității aerului înconjurător și la încadrarea ariilor din zone și aglomerări în regimuri de gestionare;
- ș) asigură informarea publicului potrivit prevederilor Cap.V;
- t) îndeplinește obligațiile asumate prin acordurile și tratatele internaționale la care România este parte și asigură participarea la cooperarea internațională în domeniu;
- ț) cooperează cu autoritățile, cu competențe în domeniu, din celelalte state membre și cu Comisia Europeană.

Art. 8. – Centrul de Evaluare a Calității Aerului, denumit în continuare CECA, structură în cadrul instituției publice cu competențe în implementarea politicilor și legislației în domeniul protecției mediului, are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură suportul tehnic pentru elaborarea actelor normative, precum și pentru stabilirea măsurilor necesare aplicării unitare pe întreg teritoriul țării a prevederilor privind evaluarea și gestionarea calității aerului înconjurător;

- b) elaborează raportul privind calitatea aerului înconjurător la nivel național pentru anul anterior, conform prevederilor art.63, cu referire la toți poluanții care intră sub incidența prezentei legi și îl supune spre avizare autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- c) elaborează anual inventarul național privind emisiile de poluanți în atmosferă și raportul aferent, utilizând metodologia recomandată de Comisia Europeană și Agenția Europeană de Mediu și le supune spre avizare autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- d) participă la activitățile de evaluare și gestionare a calității aerului înconjurător la nivel național;
- e) propune amplasarea de puncte fixe de monitorizare, pe care le supune avizării autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- f) colectează și validează inventarele locale de emisii de poluanți în atmosferă în vederea realizării evaluării calității aerului înconjurător;
- g) gestionează și certifică datele provenite din RNMCA ;
- h) elaborează proceduri privind activitatea de validare a datelor de calitate a aerului provenite din RNMCA;
- i) realizează clasificarea în regimuri de evaluare și regimuri de gestionare a ariilor din zone și aglomerări, pe baza rezultatelor măsurărilor și a studiilor de modelare, conform prevederilor art.27 și respectiv art.42, și o supune spre avizare respectiv spre aprobare autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- j) avizează planurile de menținere a calității aerului și planurile de calitate a aerului elaborate conform metodologiei prevăzută la art.54;
- k) elaborează rapoartele privind informațiile prevăzute la art.70, 72 și 73 și le supune spre avizare autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- l) elaborează programe de măsurări indicative și le supune spre avizare autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- m) elaborează anual, până la data de 31 august, raportul privind evaluarea calității aerului înconjurător, la nivel național, pentru anul calendaristic anterior, prevăzut

la art.68 și 69, în formatele stabilite de Comisia Europeană și îl supune spre avizare autorității publice centrale pentru protecția mediului;

- n) elaborează anual, până la data de 30 noiembrie, raportul privind informațiile referitoare la planurile de calitate aerului, prevăzute la art.71, în formatele stabilite de către Comisia Europeană;
- o) asigură datele necesare pentru informarea publicului cu privire la calitatea aerului înconjurător la nivel național potrivit prevederilor Cap.V;
- p) corelează măsurările de poluanți în puncte fixe, după caz, cu programul de măsurare și cu strategia de monitorizare ale Programului European de Monitorizare și Evaluare a Poluanților, denumit în continuare EMEP;
- q) pune la dispoziția autorității publice centrale pentru sănătate datele certificate de calitate aerului înconjurător provenite din RNMCA în scopul identificării și evaluării riscurilor pentru sănătatea umană;
- r) pune la dispoziția autorității publice centrale care răspunde de silvicultură datele certificate de calitate aerului înconjurător provenite din RNMCA în scopul identificării și evaluării riscurilor pentru starea vegetației și a pădurilor;
- s) colaborează cu organisme similare din statele membre și Comisia Europeană în baza mandatului aprobat de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

Art. 9. – Laboratorul Național de Referință pentru Calitatea Aerului, denumit în continuare LNRCA, structură în cadrul instituției publice cu competențe în implementarea politicilor și legislației în domeniul protecției mediului, are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură suportul tehnic pentru elaborarea actelor normative, precum și pentru stabilirea măsurilor necesare aplicării unitare pe întreg teritoriul țării a prevederilor privind evaluarea și gestionarea calității aerului înconjurător;
- b) asigură suportul tehnic și științific pentru activitatea de monitorizare a calității aerului înconjurător și de măsurarea emisiilor;
- c) propune autorității publice centrale pentru protecția mediului sistemele de măsurare: metode, echipamente, rețele și laboratoare, utilizate pentru

monitorizarea calității aerului și metode, sisteme și echipamente pentru controlul și măsurarea emisiilor;

- d) stabilește și îmbunătățește continuu metodele de determinare a concentrațiilor poluanților în aerul înconjurător și demonstrează, după caz, echivalența acestora cu metodele de referință;
- e) elaborează rapoarte care cuprind informații privind metodele pentru prelevarea și măsurarea compușilor menționați la art.75 și le supune spre aprobare autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- f) elaborează procedurile standard de operare și procedurile de asigurare și control al calității datelor provenite din RNMCA și le supune spre aprobare autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- g) asigură exactitatea măsurărilor de calitate a aerului înconjurător desfășurate în cadrul RNMCA, conform prevederilor lit.C din anexa nr. 4, inclusiv prin organizarea exercițiilor de intercomparare, la nivel național;
- h) asigură trasabilitatea măsurărilor din RNMCA la etaloanele și materialele de referință naționale și internaționale;
- i) verifică calitatea analizelor, testelor și determinării indicatorilor specifici, asistând instituțiile responsabile cu efectuarea de activități de măsurare a emisiilor cu privire la aspecte de asigurare a calității și a exactității măsurărilor inclusiv prin auditul extern al calității cu respectarea legislației specifice în vigoare;
- j) organizează și controlează activitatea Unităților de Calibrare organizate în cadrul autorităților publice locale pentru protecția mediului;
- k) asigură trasabilitatea măsurărilor din RNMCA la etaloanele și materialele de referință prin calibrarea echipamentelor față de etaloanele naționale de referință pe care le deține;
- l) calibrează etaloanele naționale față de etaloanele primare internaționale, în particular a fotometrului pentru determinarea ozonului;
- m) păstrează și gestionează etalonul național primar de ozon în condițiile legii;
- n) verifică asigurarea calității măsurărilor în puncte fixe deținute și exploatate de către instituții publice sau autorități ale administrației publice locale, de către

titulari de activitate, organizații neguvernamentale sau alte persoane juridice private;

- o) participă la programele europene de comparări interlaboratoare organizate de Comisia Europeană;
- p) propune și organizează programele de comparare interlaboratoare privind măsurările de calitate a aerului înconjurător și a emisiilor de poluanți, la nivel național și le supune avizării autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- q) efectuează studii comparative la nivel național și internațional cu privire la activitățile de măsurare a calității aerului înconjurător și a emisiilor de poluanți.

Art. 10. – Autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului organizate la nivel județean și la nivelul municipiului București au următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură aplicarea dispozițiilor prezentei legi la nivel teritorial;
- b) efectuează și derulează activități de monitorizare a calității aerului înconjurător la nivel teritorial, prin operarea echipamentelor, colectarea și validarea datelor privind calitatea aerului înconjurător;
- c) asigură exactitatea măsurărilor de calitate a aerului și a obiectivelor de calitate a datelor prin respectarea procedurilor standard de operare a echipamentelor și de asigurare și control al calității, stabilite la nivel național;
- d) asigură păstrarea datelor de calitate a aerului și a rezultatelor măsurărilor din puncte fixe, prin organizarea și gestionarea unei baze de date la nivel local;
- e) colaborează cu serviciile publice deconcentrate la nivel local ale celorlalte autorități publice centrale, cu autoritățile administrației publice locale și cu titularii de activitate în vederea colectării datelor necesare elaborării inventarelor locale de emisii pentru evaluarea calității aerului înconjurător;
- f) verifică datele și realizează validarea primară a datelor necesare elaborării inventarelor locale de emisii;
- g) elaborează, conform metodologiilor specifice inventarul emisiilor de poluanți în atmosferă, la nivel local și îl transmite Centrului de Evaluare a Calității Aerului;

- h) furnizează Centrului de Evaluare a Calității Aerului informații privind regimul de funcționare a unităților economice, harta administrativă, informațiile necesare pentru poziționarea surselor de poluare fixe, liniare și de suprafață, precum și alte informații necesare validării inventarelor de emisii la nivel local și elaborării inventarului național;
- i) răspund solicitărilor Centrului de Evaluare a Calității Aerului în vederea certificării datelor provenite din RNMCA și a elaborării rapoartelor la nivel național;
- j) elaborează împreună cu titularul de activitate și cu autoritățile implicate, planurile de acțiune pe termen scurt și monitorizează împreună cu autoritatea publică de inspecție și control în domeniul protecției mediului aplicarea acestora;
- k) informează titularul de activitate și autoritățile implicate în cazul apariției riscului de depășire a pragului de alertă și/sau a pragului de informare și declanșează planul de acțiune pe termen scurt;
- l) informează autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, alte autorități locale implicate și populația, în cazul apariției riscului de depășire a pragurilor de alertă și/sau a pragului de informare;
- m) participă la elaborarea planurilor de menținere a calității aerului și a planurilor de calitate aerului și monitorizează, împreună cu autoritatea publică de inspecție și control în domeniul protecției mediului, aplicarea acestora;
- n) monitorizează, la nivel teritorial, efectele aplicării măsurilor prin care se reduce și/sau se menține, după caz, nivelul poluanților sub valorile-limită, valorile-țintă, respectiv sub obiectivul pe termen lung, pentru asigurarea unei bune calități a aerului înconjurător în condițiile unei dezvoltări durabile;
- o) elaborează rapoarte privind stadiul și efectele realizării măsurilor din planurile de calitate aerului, din planurile de menținere a calității aerului și din planurile de acțiune pe termen scurt, conform metodologiei prevăzute la art.54;
- p) urmăresc includerea în autorizația de mediu/autorizația integrată de mediu a măsurilor cuprinse în planurile de calitate aerului și a măsurilor din planurile de

acțiune pe termen scurt și, după caz, propun revizuirea autorizației de mediu / autorizației integrate de mediu;

- q) elaborează și transmite Centrului de Evaluare a Calității Aerului, anual, până la data de 15 februarie, raportul privind evaluarea calității aerului înconjurător pentru anul anterior, cu referire, cel puțin la toți poluanții care intră sub incidența prezentei legi;
- r) transmite autorităților administrației publice locale informațiile privind amplasamentul stației și zona de protecție aferentă, în vederea includerii acestora în planurile de urbanism;
- s) permite desfășurarea unor lucrări cu caracter temporar sau a anumitor activități în interiorul zonei de protecție, cu respectarea prevederilor art.41;
- ș) pun la dispoziția serviciilor publice de la nivel local ale autorităților publice centrale pentru sănătate, agricultură și dezvoltare rurală, lucrări publice și ale autorităților administrației publice locale, informațiile disponibile, necesare în activitatea de elaborare și punere în aplicare a strategiilor sectoriale care pot afecta calitatea aerului înconjurător;
- t) colaborează cu organismele guvernamentale abilitate care avizează importul/exportul produselor, bunurilor și altor materiale cu regim special de comercializare care pot afecta calitatea aerului înconjurător, în conformitate cu legislația națională și cu convențiile internaționale în domeniu la care România este parte;
- ț) elaborează raportul privind calitatea aerului înconjurător la nivel teritorial, pentru anul anterior, conform prevederilor art.63, cu referire la toți poluanții care intră sub incidența prezentei legi;
- u) asigură informarea publicului cu privire la calitatea aerului înconjurător, la nivel teritorial, potrivit prevederilor Cap.V;
- v) urmăresc aplicarea la nivel teritorial a programelor și măsurilor pentru respectarea convențiilor, acordurilor și tratatelor internaționale în domeniu la care România este parte.

Art. 11. – Autoritatea publică centrală și autoritățile publice teritoriale de inspecție și control în domeniul protecției mediului au următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură controlul în vederea respectării dispozițiilor prezentei legi;
- b) controlează aplicarea măsurilor din planurile de menținere a calității aerului, din planurile de calitate a aerului și din planurile de acțiune pe termen scurt;
- c) verifică transmiterea datelor de către operatorii economici în vederea elaborării inventarelor locale de emisii, la autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului;
- d) verifică respectarea utilizării echipamentelor, prevăzute în actele de reglementare emise de autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului de către operatorii economici în scopul realizării automonitorizării emisiilor de poluanți în atmosferă;
- e) verifică respectarea condițiilor stabilite prin prezenta lege în interiorul zonei de protecție;
- f) informează autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului cu privire la rezultatele controalelor efectuate, potrivit prevederilor prezentei legi, la solicitarea acesteia;
- g) informează instituțiile care au obligații potrivit prevederilor prezentei legi, în cazul constatării unor neconformități.

Art. 12. – Organismul Național de Meteorologie și Climatologie are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) transmite, la cerere, autorităților publice teritoriale pentru protecția mediului, informații cu privire la climatologia zonei;
- b) realizează prognoze meteorologice pe termen scurt și le transmite, la cerere, autorităților publice teritoriale pentru protecția mediului, în scopul aplicării planurilor de acțiune pe termen scurt și a monitorizării efectelor măsurilor luate.

Art. 13. — Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură, la nivel național, respectarea dispozițiilor prezentei legi;
- b) elaborează studii pentru a determina relația dintre calitatea aerului înconjurător și starea vegetației și a pădurilor, pe care le pune la dispoziția autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- c) evaluează riscurile și elaborează rapoarte anuale cu privire la starea vegetației și a pădurilor corelată cu datele de calitate a aerului, pe care le pune la dispoziția autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- d) colaborează prin autoritățile publice teritoriale din subordine cu autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului în vederea elaborării rapoartelor privind calitatea aerului înconjurător la nivel teritorial, potrivit prevederilor art. 63;
- e) participă prin autoritățile publice teritoriale din subordine la elaborarea și punerea în aplicare a planurilor de calitate a aerului, a planurilor de menținere și a planurilor de acțiune pe termen scurt;
- f) poate efectua activități suplimentare de monitorizare a calității aerului înconjurător și măsurări indicative, cu prelevare pasivă sau secvențială în puncte fixe, pentru a evalua riscurile pentru starea vegetației și a pădurilor, potrivit prevederilor prezentei legi.

Art. 14. — (1) Autoritatea publică centrală pentru sănătate are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură, la nivel național, respectarea dispozițiilor prezentei legi;
- b) elaborează strategiile din domeniul prevenirii îmbolnăvirilor determinate de poluarea atmosferei;
- c) elaborează metodologiile de evaluare a riscului asupra stării de sănătate a populației, vizând și protecția grupurilor sensibile ale populației, inclusiv copiii, ca urmare a expunerii la poluanții atmosferici;

- d) evaluează riscurile asupra stării de sănătate a populației, vizând și protecția grupurilor sensibile ale populației, inclusiv copiii și elaborează rapoarte anuale cu privire la starea de sănătate populației la nivel național corelată cu datele de calitate a aerului, pe care le pune la dispoziția autorității publice centrale pentru mediu;
- e) poate efectua activități suplimentare de monitorizare a calității aerului înconjurător și măsurări indicative, cu prelevare pasivă sau secvențială în puncte fixe, pentru a evalua riscurile pentru starea de sănătatea populației, potrivit prevederilor din prezenta lege;
- f) participă la elaborarea și reactualizarea normelor și reglementărilor privind calitatea aerului înconjurător;
- g) informează populația cu privire la riscurile pentru sănătatea populației în relație cu calitatea aerului înconjurător;
- h) raportează organismelor internaționale specializate datele referitoare la starea de sănătate a populației în relație cu calitatea aerului înconjurător.

(2) Structurile teritoriale ale autorității publice centrale pentru sănătate au următoarele responsabilități:

- a) participă la elaborarea și punerea în aplicare a planurilor de calitate a aerului și a planurilor de acțiune pe termen scurt;
- b) în cazul în care sunt informate de către autoritatea publică locală pentru protecția mediului despre existența riscului de depășire a pragului de alertă și / sau a pragului de informare, evaluează în regim de urgență riscurile pentru sănătatea populației și propun măsuri imediate și preventive care trebuie luate pentru protecția sănătății populației în general și în special pentru protecția grupurilor sensibile, inclusiv copiii.

Art. 15. – Autoritatea publică centrală pentru transporturi are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură, la nivel național, respectarea dispozițiilor prezentei legi;

- b) elaborează și pune în aplicare strategiile de dezvoltare a transporturilor, ținând cont de necesitatea reducerii și limitării poluării atmosferei, dezvoltând politici pentru susținerea modalităților și tehnologiilor de transport mai puțin poluante;
- c) asigură, la solicitarea autorității publice centrale pentru protecția mediului, elaborarea de programe pentru reducerea emisiilor de poluanți în atmosferă provenite din sectorul transporturi și le transmite spre avizare acesteia;
- d) elaborează reglementări specifice în domeniul transportului și stabilește condițiile tehnice pentru mijloacele de transport, în vederea diminuării impactului emisiilor asupra calității aerului înconjurător;
- e) elaborează norme privind transportul mărfurilor periculoase care pot afecta calitatea aerului înconjurător;
- f) certifică prin omologare și prin inspecție tehnică încadrarea mijloacelor de transport în normele tehnice în scopul protecției atmosferei;
- g) pune la dispoziție anual, până la data de 01 martie, prin autoritățile aflate în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea sa, după caz, autorităților publice teritoriale pentru protecția mediului și CECA, toate informațiile necesare elaborării inventarelor de emisii provenite din trafic, în conformitate cu metodologiile recomandate de Comisia Europeană și Agenția Europeană de Mediu.

Art. 16. – Autoritatea publică centrală pentru industrie are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură, la nivel național, respectarea dispozițiilor prezentei legi;
- b) elaborează strategiile sectoriale pentru activitățile industriale, luând în considerare impactul asupra calității aerului înconjurător și a mediului ca întreg;
- c) elaborează norme privind calitatea combustibililor și norme privind manipularea acestora, ținând cont de necesitatea reducerii și limitării poluării atmosferei;
- d) asigură, la solicitarea autorității publice centrale pentru protecția mediului, elaborarea programelor de reducere a emisiilor de poluanți în atmosferă provenite din activitățile industriale aflate în coordonare și le transmite spre avizare acesteia;

- e) exercită funcții de reglementare și control privind proiectarea, construirea și operarea instalațiilor, echipamentelor și utilajelor care pot afecta calitatea aerului înconjurător.

Art. 17. – Autoritatea publică centrală pentru comerț au următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură, la nivel național, respectarea dispozițiilor prezentei legi;
- b) elaborează, în colaborare cu autoritățile publice centrale interesate, reglementări privind contingentarea producției și consumurilor și interdicția de plasare pe piață a anumitor tipuri de substanțe cu impact asupra calității aerului înconjurător, reglementate prin tratate la care România este parte;
- c) elaborează, în colaborare cu autoritățile publice centrale interesate, reglementări privind produsele care, prin utilizare, pot afecta calitatea aerului înconjurător, condițiile de plasare pe piață a acestora, restricțiile de producere și utilizare pentru fiecare tip sau clasă de produse.

Art. 18. – Autoritatea publică centrală pentru agricultură are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură, la nivel național, respectarea dispozițiilor prezentei legi;
- b) elaborează și pune în aplicare strategia de dezvoltare a agriculturii, luând în considerare impactul asupra calității aerului înconjurător și a mediului ca întreg;
- c) elaborează, împreună cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului norme pentru desfășurarea activităților specifice cu impact asupra calității aerului înconjurător, cum ar fi: tratamentele fitosanitare, fertilizarea solurilor, activități din sectorul zootehnic și urmărește aplicarea lor;
- d) pune la dispoziție anual, până la data de 01 martie, prin autoritățile aflate în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea sa, după caz, autorităților publice teritoriale pentru protecția mediului și CECA, toate informațiile necesare elaborării inventarelor de emisii provenite din activități specifice, în conformitate

cu metodologiile recomandate de Comisia Europeană și Agenția Europeană de Mediu.

Art. 19. – Autoritatea publică centrală pentru amenajarea teritoriului și lucrări publice are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură, la nivel național, respectarea dispozițiilor prezentei legi;
- b) asigură elaborarea planurilor de amenajare a teritoriului și de urbanism luând în considerare prevederile prezentei legi și ale altor acte normative în vigoare din domeniu.

Art. 20. – (1) Autoritatea publică centrală pentru domeniul administrației publice și domeniul ordinii și siguranței publice are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură, la nivel național, respectarea dispozițiilor prezentei legi;
- b) acordă sprijin și îndrumare metodologică autorităților administrației publice locale și aparatului de specialitate al acestora, în scopul aplicării uniforme a dispozițiilor legale privind calitatea aerului înconjurător;
- c) elaborează strategii și programe de dezvoltare a infrastructurii unităților administrativ-teritoriale și a serviciilor publice de interes general, luând în considerare cerințele prezentei legi și a altor acte normative în vigoare din domeniu;
- d) asigură, la solicitarea autorității publice centrale pentru protecția mediului, elaborarea programelor de reducere a emisiilor de poluanți în atmosferă provenite din activitățile industriale aflate în coordonare și le transmite spre avizare acesteia.

(2) Instituția prefectului, organizată la nivel de județ și a municipiului București, are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură, la nivel de județ și al municipiului București, aplicarea și respectarea dispozițiilor prezentei legi;

- b) coordonează elaborarea și aplicarea planurilor de menținere a calității aerului și a planurilor de calitate aerului, întocmite pentru mai multe unități administrativ teritoriale învecinate.

(3) Poliția Română, prin structurile subordonate are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) organizează și asigură măsurile de reglementare, fluidizare și dirijare a circulației rutiere, conform competențelor;
- b) colaborează cu alte autorități publice pentru îmbunătățirea organizării, sistematizării, semnalizării și semaforizării traficului rutier;

Art. 21. – (1) Președintele consiliului județean are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură, la nivel județean, respectarea dispozițiilor prezentei legi, aflate în sfera lor de responsabilitate;
- b) propune spre aprobare, consiliului județean, planurile de calitate aerului care conțin măsuri și/sau acțiuni comune pentru mai multe unități administrativ teritoriale învecinate, în 30 de zile de la data avizării acestora de către autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului;
- c) transmite, anual, autorității publice teritoriale pentru protecția mediului, raportul privind realizarea măsurilor cuprinse în planul de menținere a calității aerului.

(2) Consiliul Județean, prin aparatul propriu de specialitate al acestuia are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) elaborează planurile de menținere a calității aerului, și le aprobă prin hotărâre a consiliului județean, după avizarea acestora de către autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului;
- b) realizează măsurile din planurile de menținere a calității aerului și din planurile de calitate aerului și/sau măsurile și acțiunile din planurile de acțiune pe termen scurt, care intră în responsabilitatea lor și asigură fonduri financiare în acest scop

Art. 22. – Primarii au următoarele atribuții și responsabilități:

- a) asigură, la nivel local, respectarea dispozițiilor prezentei legi, aflate în sfera lor de responsabilitate;
- b) integrează cerințele prezentei legi și ale altor acte normative în vigoare din domeniu în strategia de dezvoltare durabilă la nivel local;
- c) asigură elaborarea planurilor de calitate a aerului, și le supune aprobării consiliului local în termen de 30 de zile după avizarea acestora de către autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului;
- d) participă la elaborarea planurilor de menținere a calității aerului și pune în aplicare măsurile prevăzute în plan care intră în responsabilitate lor;
- e) participă la elaborarea planului de acțiuni pe termen scurt și aplică măsurile prevăzute în plan, în cazul în care activitățile care conduc la apariția unui risc de depășire a pragurilor de alertă și/sau a pragului de informare sunt în responsabilitatea autorității administrației publice locale;
- f) transmite, anual, autorității publice teritoriale pentru protecția mediului, raportul privind realizarea măsurilor cuprinse în planul de calitate a aerului;
- g) furnizează autorităților teritoriale pentru protecția mediului informațiile și documentația necesare în vederea evaluării și gestionării calității aerului înconjurător;
- h) realizează măsurile din planurile de menținere a calității aerului și din planurile de calitate a aerului și/sau măsurile și acțiunile din planurile de acțiune pe termen scurt, care intră în responsabilitate lor și asigură fonduri financiare în acest scop;
- i) include amplasamentul punctului fix de măsurare și zona de protecție aferentă, în planurile de urbanism;
- j) marchează prin panouri de avertizare limita zonei de protecție a punctelor fixe de măsurare;
- k) la solicitarea autorității publice centrale pentru protecția mediului, ia toate măsurile necesare pentru amplasarea punctelor fixe de măsurare și a punctelor de

măsurare indicative, astfel încât poziționarea și distribuirea lor să corespundă cerințelor și criteriilor de amplasare prevăzute în prezenta lege;

- l) asigură informarea publicului cu privire la calitatea aerului înconjurător, la nivel local, potrivit prevederilor Cap.V.

Art. 23. – Institutul Național de Statistică și direcțiile regionale și județene din subordine au următoarele atribuții și responsabilități:

- a) furnizează, la solicitarea CECA, datele și informațiile necesare elaborării inventarelor de emisii de poluanți în aer în conformitate cu metodologia europeană în vigoare;
- b) furnizează, după caz, CECA și autorităților publice teritoriale pentru protecția mediului date și rezultate din cercetările statistice realizate potrivit Programului anual de cercetări statistice aprobat prin hotărâre a Guvernului;
- c) stabilește după caz, în condițiile legii, împreună cu CECA informațiile suplimentare necesare elaborării rapoartelor cu privire la evaluarea și gestionarea calității aerului înconjurător, și le introduce în Programul anual de cercetări statistice.

Art. 24. – Titularul de activitate are următoarele atribuții și responsabilități:

- a) aplică și respectă dispozițiile prezentei legi;
- b) anunță, de îndată, autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului, producerea unor avarii, accidente, incidente, opriri/porniri accidentale etc;
- c) participă la elaborarea planurilor de calitate a aerului și a planurilor de acțiune pe termen scurt;
- d) aplică măsurile de reducere a emisiilor de poluanți în aer cuprinse în planurile de calitate a aerului;
- e) la declanșarea de către autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului, a planului de acțiuni pe termen scurt, ia măsuri urgente și eficiente de reducere a emisiilor de poluanți în aer în conformitate cu planul, astfel încât concentrația

acestora în aerul înconjurător să fie redusă până la atingerea nivelului valorii limită, inclusiv prin oprirea temporară a activității, dacă este cazul;

- f) monitorizează emisiile de poluanți în aerul înconjurător, utilizând metodele și echipamentele stabilite în conformitate cu prevederile prezentei legi și transmite rezultatele autorității publice teritoriale pentru protecția mediului;
- g) transmite autorității publice teritoriale pentru protecția mediului toate informațiile solicitate în vederea realizării inventarelor de emisii, în conformitate cu metodologia recomandată de Comisia Europeană și Agenția Europeană de Mediu;
- h) asigură puncte de prelevare și control al emisiilor de poluanți în aer în conformitate cu actele de reglementare;
- i) informează autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului în cazul înregistrării depășirii valorilor limită de emisie impuse prin actele de reglementare.

CAPITOLUL III

EVALUAREA ȘI GESTIONAREA CALITĂȚII AERULUI ÎNCONJURĂTOR

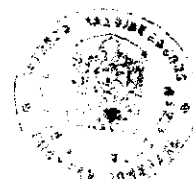
SECȚIUNEA 1

Evaluarea calității aerului înconjurător

PARAGRAFUL 1.1

Regimul de evaluare

Art. 25. – (1) În vederea evaluării calității aerului înconjurător pentru dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, particule în suspensie PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumb, benzen, monoxid de carbon, arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren, în fiecare zonă sau aglomerare se delimitează arii care se clasifică în regimuri de evaluare în funcție de pragurile superior și inferior de evaluare, prevăzute la poz.A.1 din anexa nr. 3, după cum urmează:

- a) regim de evaluare A, în care nivelul este mai mare decât pragul superior de evaluare;
- b) regim de evaluare B, în care nivelul este mai mic decât pragul superior de evaluare, dar mai mare decât pragul inferior de evaluare;
- c) regim de evaluare C, în care nivelul este mai mic decât pragul inferior de evaluare.

(2) Clasificarea în regimuri de evaluare se revizuieste cel puțin o dată la 5 ani, în conformitate cu procedurile prevăzute la poz.A.2 din anexa nr.3.

(3) Clasificarea în regimuri de evaluare se poate revizui la intervale mai scurte de timp, în cazul unor modificări semnificative ale activităților care au efecte asupra concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot, sau, unde este relevant oxizi de azot, particule în suspensie, cum ar fi PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumb, benzen, monoxid de carbon, arsen, cadmiu, nichel sau benzo(a)piren.

Art. 26. – (1) Evaluarea calității aerului înconjurător în aglomerațiile și zonele de pe întreg teritoriul țării, se efectuează luând în considerare clasificarea în regimul de evaluare prevăzut la art.25, pe baza criteriilor de evaluare prevăzute la art.27 și la lit.A din anexa nr.5, a metodelor de referință pentru măsurare și a obiectivelor de calitate a datelor stabilite prin prezenta lege.

(2) Poluanții pentru care se realizează evaluarea calității aerului înconjurător sunt prevăzuți în anexa nr.1.

(3) Cerințele pentru evaluarea concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, particule în suspensie PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumb, benzen, monoxid de carbon, arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren sunt prevăzute în anexa nr.3.

(4) Obiectivele de calitate a datelor sunt prevăzuți în anexa nr.4.

(5) Amplasarea punctelor de prelevare pentru măsurarea nivelurilor de dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, particule în suspensie PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumb,

benzen, monoxid de carbon, arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren se realizează cu respectarea prevederilor din anexa nr.5.

(6) Criteriile pentru determinarea numărului minim de puncte de prelevare pentru măsurările fixe sunt prevăzute în anexa nr.6.

(7) Metodele de referință pentru evaluarea concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, particule în suspensie PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumb, benzen, monoxid de carbon, ozon, arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren, mercur în aerul înconjurător și de arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren, mercur în depuneri sunt prevăzute în anexa nr.7.

PARAGRAFUL 1.2

Evaluarea calității aerului înconjurător privind dioxidul de sulf, dioxidul de azot și oxizii de azot, particulele în suspensie, plumbul, benzenul și monoxidul de carbon

Art. 27. – (1) În toate zonele și aglomerările, în ariile clasificate în regim de evaluare A pentru dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot, particule în suspensie, plumb, benzen și monoxid de carbon, evaluarea calității aerului înconjurător se realizează prin măsurări în puncte fixe. Aceste măsurări în puncte fixe pot fi suplimentate cu tehnici de modelare și/sau măsurări indicative pentru a furniza informații adecvate în legătură cu distribuția spațială a calității aerului înconjurător.

(2) În toate zonele și aglomerările, în ariile clasificate în regim de evaluare B pentru dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot, particule în suspensie, plumb, benzen și monoxid de carbon, evaluarea calității aerului înconjurător se poate realiza prin utilizarea unei combinații de măsurări în puncte fixe și tehnici de modelare și/sau măsurări indicative.

(3) În toate zonele și aglomerările, în ariile clasificate în regim de evaluare C pentru dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot, particule în suspensie, plumb, benzen și monoxid de carbon, tehnicile de modelare sau tehnicile de estimare obiective, sau ambele, sunt suficiente pentru evaluarea calității aerului înconjurător.

Art. 28. – (1) Suplimentar, față de cerințele prevăzute la art.27, în stațiile de fond rural, amplasate departe de surse importante de poluare, se efectuează măsurări pentru a obține cel puțin informații privind concentrația masică totală și concentrațiile speciilor chimice componente ale particulelor în suspensie - $PM_{2,5}$ prevăzute la lit.B din anexa nr.8, exprimate ca medii anuale.

(2) Măsurările prevăzute la alin.(1) se realizează pe baza următoarelor criterii:

- a) instalarea unui punct de prelevare la fiecare 100.000 km^2 ;
- b) amplasarea cel puțin a unei stații de monitorizare sau, prin acord cu statele membre învecinate, a uneia sau mai multor stații comune de măsurare, care să acopere zonele învecinate relevante, în scopul realizării rezoluției spațiale necesare;
- c) corelarea măsurărilor, acolo unde este adecvat, cu strategia de monitorizare și programul de măsurare ale EMEP.

(3) Măsurarea concentrației masice a particulelor în suspensie se efectuează potrivit prevederilor anexei nr. 8 și respectând obiectivele de calitate a datelor pentru măsurările de concentrație masică a particulelor în suspensie - $PM_{2,5}$ prevăzute la poz.A.1, A.3 și lit.C din anexa nr.4.

Art. 29. - (1) Punctele de prelevare pentru măsurarea dioxidului de sulf, dioxidului de azot și oxizilor de azot, particulelor în suspensie PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumbului, benzenului, monoxidului de carbon se amplasează potrivit criteriilor prevăzute la poz.A.1-A.4 din anexa nr.5.

(2) În fiecare zonă sau aglomerare unde măsurările în puncte fixe reprezintă unica sursă de informare pentru evaluarea calității aerului înconjurător, numărul de puncte de prelevare pentru fiecare poluant relevant este mai mare sau egal cu numărul minim de puncte de prelevare prevăzut la lit.A.1 din anexa nr.6.

(3) În zonele și aglomerările în care informațiile din punctele de prelevare pentru măsurări în puncte fixe sunt suplimentate cu informații rezultate din tehnici de modelare și/sau măsurări indicative, numărul total de puncte de prelevare prevăzut la poz.A.1 din anexa nr.6, poate fi redus cu până la 50%, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) metodele suplimentare furnizează informații suficiente atât pentru evaluarea calității aerului înconjurător în raport cu valorile-limită sau cu pragurile de alertă, cât și pentru informarea adecvată a publicului;

b) numărul de puncte de prelevare instalate și rezoluția spațială a altor tehnici sunt suficiente pentru stabilirea concentrației poluantului respectiv în conformitate cu obiectivele de calitate a datelor prevăzute la poz.A.1 din anexa nr.4 și permit ca rezultatele evaluării să respecte criteriile prevăzute la lit.B din anexa nr.4.

Rezultatele provenite din modelare și/sau din măsurările indicative sunt luate în considerare la evaluarea calității aerului înconjurător în raport cu valorile-limită.

(4) În cazul în care măsurările în puncte fixe sunt singura sursă de informare pentru evaluarea respectării nivelurilor critice pentru protecția vegetației, numărul de puncte de prelevare nu trebuie să fie mai mic decât numărul minim prevăzut la poz.A.3 din anexa nr.6. În cazul în care informațiile sunt suplimentate de măsurări indicative sau modelare, numărul minim de puncte de prelevare poate fi redus cu până la 50%, cu condiția ca evaluările concentrațiilor poluantului respectiv să poată fi

făcute în conformitate cu obiectivele de calitate a datelor prevăzute la poz.A.1 și A.3 din anexa nr.4.

(5) Procedurile de selectare și de revizuire a amplasamentelor punctelor de prelevare sunt prevăzute la poz.A.4 din anexa nr.5.

Art. 30. – (1) Metodele de referință și criteriile pentru măsurarea concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot și oxizi de azot, particule în suspensie PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumb, benzen și monoxid de carbon din aerul înconjurător sunt prevăzute la lit.A și C din anexa nr.7.

(2) Pot fi utilizate alte metode de măsurare, cu respectarea condițiilor prevăzute la lit.B din anexa nr.7.

PARAGRAFUL 1.3

Evaluarea calității aerului înconjurător privind ozonul

Art. 31. – (1) În toate zonele și aglomerările unde concentrațiile de ozon au depășit obiectivele pe termen lung prevăzute la lit.D.4 din anexa nr.3, în cursul oricăruia dintre cei 5 ani anteriori de măsurare, evaluarea calității aerului înconjurător se realizează prin măsurări în puncte fixe.

(2) În cazul în care nu sunt disponibile date pentru o perioadă de 5 ani, pentru a determina dacă obiectivele pe termen lung prevăzute la alin.(1) au fost depășite, se pot combina rezultatele campaniilor de măsurare de scurtă durată, desfășurate în perioade și locuri considerate ca având cele mai mari niveluri, cu rezultatele obținute din inventare de emisii și modelare.

Art. 32. – (1) Punctele de prelevare pentru măsurarea ozonului se amplasează în conformitate cu criteriile prevăzute la lit.B din anexa nr.5.

(2) În zonele sau aglomerările unde măsurările în puncte fixe reprezintă unica sursă de informare pentru evaluarea calității aerului înconjurător, numărul de puncte de prelevare pentru ozon este mai mare sau egal cu numărul minim de puncte de prelevare prevăzut la poz.C.1 din anexa nr.6.

(3) În zonele și aglomerările în care informațiile provenite din măsurări în puncte fixe sunt suplimentate cu informații rezultate din tehnici de modelare și/sau măsurări indicative, numărul de puncte de prelevare pentru ozon prevăzut la poz.C.1 din anexa nr.6 poate fi redus, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) metodele suplimentare furnizează informații suficiente pentru evaluarea calității aerului înconjurător în ceea ce privește valorile-țintă, obiectivele pe termen lung, pragurile de informare și alertă;
- b) numărul de puncte de prelevare de instalat și rezoluția spațială a altor tehnici sunt suficiente pentru stabilirea concentrației de ozon în conformitate cu obiectivele de calitate a datelor prevăzute la poz.A.1 și A.3 din anexa nr.4 și permit rezultatelor evaluării să respecte criteriile prevăzute la lit.B din anexa nr.4;
- c) numărul punctelor de prelevare din fiecare zonă sau aglomerare este ori cel puțin un punct de prelevare la 2 milioane de locuitori ori unul la 50.000 km², numărul ales fiind numărul cel mai mare care rezultă, dar nu mai puțin de un punct de prelevare în fiecare zonă sau aglomerare;
- d) în toate punctele de prelevare rămase, cu excepția stațiilor de fond rural astfel cum sunt prevăzute la poz.B.1 din anexa nr.5, se măsoară dioxidul de azot.

Rezultatele provenite din modelare și/sau din măsurări indicative sunt luate în considerare pentru evaluarea calității aerului înconjurător în raport cu valorile-țintă.

(4) În minimum 50% din punctele de prelevare pentru ozon se fac măsurări de dioxid de azot, conform lit.C.1 din anexa nr.6. Aceste măsurări trebuie să fie continue, cu excepția celor din stațiile de fond rural, astfel cum sunt prevăzute la poz.B.1 din anexa nr.5, unde se pot folosi și alte metode de măsurare.

(5) În zonele și aglomerările în care, în cursul fiecăruia dintre cei 5 ani anteriori de măsurări, concentrațiile s-au situat sub valoarea obiectivelor pe termen lung, numărul de puncte de prelevare pentru măsurări în puncte fixe se determină conform lit.C.2 din anexa nr.6.

(6) La nivel național, se asigură cel puțin un punct de prelevare, care furnizează date privind concentrațiile de substanțe precursorale ale ozonului prevăzute în anexa nr.9. Numărul și amplasarea stațiilor unde se măsoară substanțe precursorale ale ozonului se aleg ținând cont de obiectivele prevăzute în anexa nr.9 și de metodele prevăzute la pct.2 și 6 ale lit.A din anexa nr.7.

(7) Procedurile de selectare și de revizuire a amplasamentelor punctelor de prelevare, sunt prevăzute la poz.B.3 din anexa nr.5.

Art. 33. – (1) Metoda de referință pentru măsurarea concentrațiilor de ozon din aerul înconjurător este prevăzută la pct.8 al lit.A din anexa nr.7.

(2) Alte metode de măsurare pot fi utilizate cu respectarea condițiilor prevăzute la lit.B din anexa nr.7.

PARAGRAFUL 1.4

Evaluarea calității aerului înconjurător privind arsen, cadmiu, mercur, nichel și benzo(a)piren

Art. 34. – (1) În toate zonele și aglomerările, în ariile clasificate în regim de evaluare A și în regim de evaluare B pentru arsen, cadmiu, nichel și benzo(a)piren, evaluarea calității aerului înconjurător se realizează prin măsurări în puncte fixe, cu respectarea prevederilor poz.A2 și A3 din anexa nr.5 și a lit.B din anexa nr.6. Aceste măsurări în puncte fixe pot fi suplimentate cu tehnici de modelare pentru a furniza un nivel adecvat al informațiilor privind calitatea aerului înconjurător.

(2) În toate zonele și aglomerările, în ariile clasificate în regim de evaluare B pentru arsen, cadmiu, nichel și benzo(a)piren și în care pentru o perioadă reprezentativă nivelurile determinate conform poz.A.2 din anexa nr.3 se situează între pragul inferior și pragul superior de evaluare, evaluarea calității aerului înconjurător se poate realiza utilizând o combinație de măsurări în puncte fixe, inclusiv tehnici de modelare și măsurări indicative.

(3) În toate zonele și aglomerările, în ariile clasificate în regim de evaluare C pentru arsen, cadmiu, nichel și benzo(a)piren și în care nivelul determinat conform poz.A.2 din anexa nr.3 este mai mic decât pragul inferior de evaluare, evaluarea calității aerului înconjurător se poate realiza utilizând numai tehnici de modelare sau tehnici de estimări obiective.

(4) În zonele și aglomerările unde poluanții trebuie măsurați, măsurările se realizează în puncte fixe, fie continuu, fie prin prelevări aleatorii. Numărul măsurărilor trebuie să fie suficient pentru a permite determinarea nivelului concentrațiilor poluanților.

Art. 35. — Procedurile de selectare și de revizuire ale amplasamentelor punctelor de prelevare sunt prevăzute la poz.A.4 din anexa nr.5.

Art. 36. — (1) În vederea evaluării contribuției de benzo(a)piren în aerul înconjurător, într-un număr limitat de puncte de prelevare, se monitorizează și alte hidrocarburi aromatice policiclice, între care trebuie să fie incluși cel puțin: benzo(a)antracen, benzo(b)fluoranten, benzo(j)fluoranten, benzo(k)fluoranten, indeno(1,2,3,-cd)piren și dibenz(a,h)antracen.

(2) Punctele de monitorizare pentru hidrocarburi aromatice policiclice prevăzute la alin.(1) sunt aceleași cu punctele de prelevare pentru benzo(a)piren, selectarea lor se face astfel încât să poată fi identificate variațiile induse de condițiile geografice și tendințele pe termen lung, iar amplasarea se realizează conform lit.A din anexa nr.5.

Art. 37. — (1) Indiferent de nivelurile concentrațiilor, la fiecare 100.000 km² se instalează cel puțin o stație de fond pentru măsurarea arsenului, cadmiului, nichelului, mercurului gazos total, benzo(a)pirenului și a celorlalte hidrocarburi aromatice policiclice prevăzute la art.36 alin.(1), și a depunerilor totale de arsen, cadmiu, mercur, nichel, benzo(a)piren și hidrocarburi aromatice policiclice prevăzute la art.36 alin.(1).

(2) În vederea obținerii rezoluției spațiale dorite și a unor rezultate reprezentative, statele membre vecine pot conveni amplasarea de stații de măsurare comune, în condițiile legii.

(3) În stațiile de fond prevăzute la alin.(1) se efectuează măsurări de mercur bivalent, gazos și sub formă de particule.

(4) Măsurările trebuie să fie corelate, după caz, cu programul de măsurare și cu strategia de monitorizare ale EMEP.

(5) Punctele de monitorizare pentru acești poluanți se stabilesc astfel încât să poată fi identificate variațiile induse de condițiile geografice și tendințele pe termen lung, iar amplasarea se realizează conform lit.A din anexa nr.5.

Art. 38. – În regiunile în care este necesară evaluarea impactului asupra ecosistemelor se ia în considerare posibilitatea utilizării bioindicatorilor.

Art. 39. – (1) În zonele și aglomerările în care informațiile obținute din măsurările în puncte fixe sunt completate cu informații din alte surse, cum ar fi inventare de emisii, măsurări indicative sau modelări ale calității aerului înconjurător, numărul stațiilor de măsurare în puncte fixe care trebuie instalate și rezoluția spațială pentru celelalte tehnici trebuie să fie suficiente pentru determinarea nivelurilor de poluanți în conformitate cu poz.A.2 din anexa nr.5 și poz.A.2 și A.3 din anexa nr.4.

(2) Obiectivele de calitate a datelor sunt prevăzute la poz.A.2 din anexa nr.4. În situația în care evaluarea se realizează prin modelarea calității aerului înconjurător, se aplică prevederile poz.A.3 din anexa nr.4.

Art. 40. – (1) Metodele de referință pentru prelevarea și analiza arsenului, cadmiului, mercurului, nichelului, hidrocarburilor aromatice policiclice în aerul înconjurător sunt prevăzute la pct.9, 10 și 11 ale lit.A din anexa nr.7.

(2) Metodele de referință pentru determinarea depunerilor totale de arsen, cadmiu, mercur, nichel, hidrocarburi aromatice policiclice sunt prevăzute la pct.12 al lit.A din anexa nr.7.

PARAGRAFUL 1.5

Zona de protecție

Art. 41. – (1) Pentru a asigura reprezentativitatea datelor de calitate a aerului, pentru fiecare punct fix de măsurare se stabilește, prin studii specifice de evaluare a calității aerului înconjurător, la microscară, o zonă de protecție luând în considerare cel puțin următoarele aspecte:

- a) tipul punctului fix de măsurare;
- b) topografia/orografia terenului;
- c) poluantul/poluanții luați în considerare;
- d) condițiile micrometeorologice;
- e) construcțiile semnificative din aria respectivă;
- f) sursele de emisie a poluanților în atmosferă.

(2) Zona de protecție este evidențiată în planurile de urbanism.

(3) În interiorul zonei de protecție se amplasează panouri de avertizare pe care se marchează semnificația și limitele zonei.

(4) În zona de protecție este interzisă executarea oricăror lucrări sau desfășurarea oricăror activități care ar putea influența reprezentativitatea datelor de calitate a aerului înconjurător, fără informarea prealabilă a autorităților publice teritoriale pentru protecția mediului. Informarea este însoțită de documente care demonstrează prin metode sau tehnici specifice de evaluare a calității aerului înconjurător modul în care este afectată calitatea aerului înconjurător.

(5) Autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului analizează în cel mai scurt timp posibil de la data informării și transmite titularului condițiile în care se pot desfășura activități sau lucrări cu caracter temporar în zona de protecție.

(6) Demararea lucrărilor cu caracter temporar sau activităților este permisă numai după primirea răspunsului de la autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului.

(7) Emiterea actelor de reglementare se face luând în considerare prevederile referitoare la zona de protecție definită în prezenta lege.

SECȚIUNEA a 2-a

Gestionarea calității aerului înconjurător

PARAGRAFUL 2.1

Regimul de gestionare

Art. 42. – În vederea gestionării calității aerului înconjurător, pentru dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, particule în suspensie, respectiv PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumb, benzen, monoxid de carbon, arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren, în fiecare zonă sau aglomerare, se delimitează arii care se clasifică în regimuri de gestionare în funcție de rezultatul evaluării calității aerului înconjurător realizată cu respectarea prevederilor Secțiunii 1 din Cap.III, după cum urmează:

- a) Regim de gestionare I, reprezintă ariile din zonele și aglomerările în care nivelurile pentru dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, particule în suspensie PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumb, benzen, monoxid de carbon sunt mai mari decât sau egale cu valorile limită plus marja de toleranță, acolo unde este aplicabilă, prevăzute la lit.B din anexa nr.3, respectiv pentru arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren mai mari decât valorile țintă prevăzute la lit.C din anexa nr.3;
- b) Regim de gestionare II, reprezintă ariile din zonele și aglomerările în care nivelurile pentru dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, particule în suspensie PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumb, benzen, monoxid de carbon sunt mai mici decât

valorile limită, prevăzute la lit.B din anexa nr.3, respectiv pentru arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren mai mici decât valorile țintă prevăzute la lit.C din anexa nr.3.

Art. 43. – (1) În ariile din zonele și aglomerările clasificate în regim de gestionare I, se elaborează planuri de calitate a aerului pentru a se atinge valorile limită corespunzătoare sau, respectiv, valorile țintă.

(2) În ariile din zonele și aglomerările clasificate în regim de gestionare II, se elaborează planuri de menținere a calității aerului.

Art. 44. – În toate zonele și aglomerările clasificate în regim de gestionare I pentru arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren, autoritățile competente trebuie să specifice ariile în care s-au depășit valorile țintă, precum și sursele care au contribuit la aceasta. Pentru aceste zone se stabilesc măsuri care să nu implice costuri disproporționate, direcționate mai ales către sursele predominante de emisii, în scopul atingerii valorilor-țintă. În cazul instalațiilor industriale care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.84/2006, cu modificările ulterioare, atingerea valorilor- țintă se realizează prin aplicarea celor mai bune tehnici disponibile prevăzute la art.2 alin.(1) lit.c) din această ordonanță de urgență.

Art. 45. – (1) În ariile din zonele și aglomerările clasificate în regim de gestionare I, dacă este cazul, se menționează distinct și justificat:

- a) dacă depășirea valorii-limită pentru un anumit poluant atmosferic s-a datorat unor evenimente naturale;
- b) dacă depășirea valorii-limită pentru PM_{10} s-a datorat resuspensiei în aer a particulelor în urma tratării carosabilului cu nisip sau sare în timpul iernii.

(2) Depășirile valorilor-limită, care se demonstrează că sunt datorate surselor naturale, prevăzute la alin.(1) lit.a), transmise spre informare Comisiei, conform art.72 alin.(1), nu sunt considerate depășiri în sensul prezentei legi.

(3) Demonstrarea contribuției surselor naturale sau a resuspensiei în aer a particulelor în urma tratării carosabilului cu nisip sau sare în timpul iernii se face conform ghidurilor elaborate de Comisia Europeană.

Art. 46. – În scopul protecției vegetației se asigură conformarea cu nivelurile critice, prevăzute la lit.F din anexa nr.3, evaluate în conformitate cu poz.A.1 din anexa nr.5.

Art. 47. – (1) În scopul reducerii expunerii la $PM_{2,5}$, pe întreg teritoriul țării, autoritățile competente iau măsurile necesare care nu presupun costuri disproporționate, în vederea atingerii țintei naționale de reducere a expunerii, stabilită la poz.G.2 din anexa nr.3, până în anul precizat de aceasta.

(2) Pe întreg teritoriul țării autoritățile competente iau măsurile necesare astfel încât indicatorul mediu de expunere pentru $PM_{2,5}$ pentru anul 2015, stabilit în conformitate cu poz.G.1 din anexa nr.3, să nu depășească valoarea obligației referitoare la concentrația de expunere stabilită la poz.G.3 din anexa nr.3.

(3) Indicatorul mediu de expunere pentru $PM_{2,5}$ se stabilește în conformitate cu poz.G.1 din anexa nr.3.

(4) Distribuția și numărul punctelor de prelevare pentru măsurarea concentrațiilor de $PM_{2,5}$, stabilite conform lit.A din anexa nr.5, pe baza cărora este calculat indicatorul mediu de expunere pentru $PM_{2,5}$, reflectă în mod adecvat expunerea generală a populației. Numărul punctelor de prelevare nu trebuie să fie mai mic decât cel obținut prin aplicarea prevederilor de la poz.A.2 din anexa nr.6.

Art. 48. – (1) În zonele și aglomerările de pe întreg teritoriul țării, autoritățile competente iau măsurile necesare care nu presupun costuri disproporționate astfel încât concentrațiile de $PM_{2,5}$ din aerul înconjurător să nu depășească valoarea-țintă, începând cu data specificată, potrivit prevederilor poz.G.4 din anexa nr.3.

(2) În zonele și aglomerările de pe întreg teritoriul țării, autoritățile competente iau măsurile necesare astfel încât concentrațiile de $PM_{2,5}$ din aerul înconjurător să nu se depășească valoarea-limită, începând cu data specificată, potrivit prevederilor poz.G.5 din anexa nr.3. Respectarea acestei cerințe este evaluată în conformitate cu lit.A din anexa nr.5.

(3) Marja de toleranță prevăzută la lit.G.5 din anexa nr.3 se aplică în conformitate cu art.43 alin.(1), art.52 alin.(1) și alin.(2).

Art. 49. – (1) În zonele și aglomerările de pe întreg teritoriul țării, autoritățile competente iau toate măsurile necesare, care nu presupun costuri disproporționate, astfel încât concentrațiile de ozon în aerul înconjurător să nu depășească valorile-țintă și obiectivele pe termen lung, prevăzute la lit.D.3 și D.4 din anexa nr.3.

(2) Pentru zonele și aglomerările în care nivelul concentrației de ozon depășește valoarea-țintă, autoritățile competente prevăzute la art.7-23 trebuie să se asigure că sunt implementate măsurile din programul elaborat în conformitate cu art.10 din Hotărârea Guvernului nr.1856/2005 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici.

(3) În cazul în care măsurile prevăzute la alin.(2) nu sunt suficiente, se implementează un plan de calitate a aerului pentru a atinge valorile țintă de la data prevăzută la lit.D.3 din anexa nr.3, cu excepția cazurilor în care aplicarea acestuia nu implică costuri disproporționate.

(4) Pentru zonele și aglomerările în care nivelul concentrațiilor de ozon depășesc nivelurile obiectivelor pe termen lung, dar se situează sub valorile-țintă sau sunt egale cu acestea, autoritățile competente prevăzute la art.7-23 elaborează și pun în aplicare măsuri cost-eficiente cu scopul îndeplinirii obiectivului pe termen lung.

(5) În zonele și aglomerările în care nivelurile de ozon îndeplinesc obiectivele pe termen lung, autoritățile competente prevăzute la art.7-23 iau măsuri care nu presupun costuri disproporționate prin care să mențină aceste niveluri sub obiectivele pe termen lung și să asigure cea mai bună calitate a aerului înconjurător compatibilă cu principiile dezvoltării durabile și un înalt nivel de protecție a mediului și a sănătății umane, în măsura în care factori, cum ar fi natura transfrontieră a poluării cu ozon și condițiile meteorologice o permit.

(6) Măsurile prevăzute la alin.(4) trebuie să fie în concordanță cu programul și planurile de calitate a aerului prevăzute la alin.(2) și (3).

Art. 50. – În zonele și aglomerările de pe întreg teritoriul țării, autoritățile competente prevăzute la art.7-23 iau toate măsurile necesare care nu presupun costuri disproporționate astfel încât, începând cu data de 31 decembrie 2012, concentrațiile de arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren utilizat ca marker pentru evaluarea riscului cancerigen al hidrocarburilor aromatice policiclice, din aerul înconjurător să nu depășească valoarea-țintă, potrivit prevederilor lit.C din anexa nr.3.

Art. 51. – Prorogarea termenelor de atingere a valorilor-limită și derogarea de la obligația de a aplica anumite valori-limită se realizează în următoarele condiții:

a) atunci când, într-o anumită zonă sau aglomerare, conformarea la valorile-limită pentru dioxid de azot sau benzen nu poate fi atinsă până la termenele precizate la poz.B.2 din anexa nr.3, se pot proroga aceste termene pentru acea zonă sau aglomerare cu cel mult 5 ani, cu condiția întocmirii unui plan de calitate a aerului, în

conformitate cu art.52, pentru zona sau aglomerarea pentru care se aplică prorogarea. Acest plan de calitate a aerului este completat cu informațiile prevăzute la lit.B din anexa nr.10 și demonstrează realizarea conformării la valorile-limită înaintea expirării noului termen;

b) atunci când, într-o anumită zonă sau aglomerare, conformarea la valorile-limită pentru PM_{10} , prevăzute la poz.B.2 din anexa nr.3, nu poate fi atinsă din cauza unor caracteristici de dispersie specifice arealului, condițiilor climatice nefavorabile sau contribuțiilor transfrontiere, obligația de a aplica aceste valori-limită se respectă începând cu data de 11 iunie 2011, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la lit.a) și demonstrării faptului că au fost luate toate măsurile necesare la nivel național, regional și local pentru respectarea termenelor;

c) în cazul aplicării condițiilor prevăzute la lit.a) sau lit.b), valoarea-limită pentru fiecare poluant nu trebuie depășită cu mai mult decât marja de toleranță prevăzută la poz.B.2 din anexa nr.3 pentru fiecare dintre poluanții respectivi.

PARAGRAFUL 2.2

Planuri de calitate a aerului

Art. 52. – (1) În cazul depășirii acelor valori-limită, pentru care termenele de respectare, prevăzute la poz.B.2 și G.5 din anexa nr.3 au fost depășite, planurile de calitate a aerului cuprind măsuri potrivite, astfel încât perioada de depășire să fie cât mai scurtă cu putință. Planurile de calitate a aerului pot include, în plus, măsuri specifice vizând protecția grupurilor sensibile ale populației, inclusiv copii.

(2) Planurile de calitate a aerului cuprind cel puțin informațiile prevăzute la lit.A din anexa nr.10 și pot include măsuri din cadrul planurilor de acțiune pe termen scurt, întocmite potrivit prevederilor art.53.

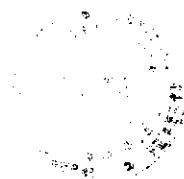
(3) În toate zonele și aglomerările, în ariile clasificate în regimul de gestionare I pentru mai mulți poluanți, se elaborează, acolo unde este cazul, planuri integrate de calitate a aerului.

(4) În scopul atingerii obiectivelor relevante de mediu, la elaborarea planurilor de calitate a aerului trebuie să se asigure, pe cât este posibil, concordanța cu alte planuri/programe întocmite conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr.1879/2006 pentru aprobarea Programului național de reducere progresivă a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot, compuși organici volatili și amoniac, a prevederilor Hotărârii Guvernului nr.440/2010 privind stabilirea unor măsuri pentru limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanți proveniți de la instalațiile mari de ardere, și a prevederilor Hotărârii Guvernului nr.321/2005 privind evaluarea și gestionarea zgomotului ambiant, republicată.

(5) Planurile de calitate a aerului se elaborează pentru unități administrativ teritoriale sau părți din acestea și se aprobă prin hotărârea consiliului local, în condițiile legii.

(6) În cazul în care planul de calitate a aerului se elaborează pentru două sau mai multe unități administrativ teritoriale învecinate aparținând aceluiași județ, se aprobă prin hotărârea consiliului județean.

(7) În cazul în care este necesară elaborarea planului de calitate a aerului pentru unități administrativ teritoriale învecinate aparținând mai multor județe, acesta se realizează în comun de către consiliile județene implicate, și se aprobă de fiecare dintre ele prin hotărâri ale consiliilor județene.

PARAGRAFUL 2.3

Planuri de acțiune pe termen scurt

Art. 53. – (1) Se definește riscul de depășire a pragurilor de alertă ca fiind situația în care concentrațiile măsurate, pentru 3 ore consecutiv, sunt mai mari decât sau egale cu 90% din valoarea pragurilor de alertă corespunzătoare, prevăzute la lit.E din anexa nr.3.

(2) În situația în care, într-o anumită zonă sau aglomerare, există riscul de depășire a pragurilor de alertă, prevăzute la lit.E din anexa nr.3, se întocmesc planuri de acțiune pe termen scurt care conțin măsurile ce trebuie luate pentru a reduce riscul sau durata depășirii.

Atunci când, într-o anumită zonă sau aglomerare, există riscul ca nivelurile poluanților să depășească una sau mai multe dintre valorile limită și/sau valorile țintă prevăzute la poz.B2, D3, G4 și G5 din anexa nr.3, se pot întocmi, acolo unde este cazul, planuri acțiune pe termen scurt.

(3) În cazul în care există riscul de depășire a pragului de alertă pentru ozon, prevăzut la poz.E.2 din anexa nr.3, se întocmesc planuri de acțiune pe termen scurt, numai atunci când se consideră că există un potențial semnificativ de reducere a riscului, duratei sau severității depășirii, luându-se în considerare condițiile naționale geografice, meteorologice și economice. La întocmirea unui astfel de plan de acțiune pe termen scurt, se iau în considerare prevederile Deciziei 2004/279/CE pentru punerea în aplicare a Directivei 2002/3/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind ozonul din aerul înconjurător.

(4) Planurile de acțiune pe termen scurt pot conține, de la caz la caz, măsuri eficiente de control și, unde este necesar, de suspendare a activităților care contribuie

la riscul depășirii valorilor limită sau valorilor țintă sau pragurilor de alertă corespunzătoare, în condițiile legii.

(5) Planurile de acțiune pe termen scurt pot include măsuri referitoare la traficul rutier, lucrările de construcții, nave aflate la dană, utilizarea instalațiilor industriale sau a produselor industriale și încălzirea locuințelor. Aceste planuri pot lua în considerare acțiuni specifice pentru protecția grupurilor sensibile de populație, inclusiv copiii.

Art. 54. — Metodologia de elaborare a planurilor de calitate a aerului, a planurilor de acțiune pe termen scurt, precum și planurilor pentru menținerea calității aerului, se aprobă prin hotărârea Guvernului.

Art. 55. – (1) În situația în care se depășește oricare dintre pragurile de alertă, valorile-limită sau valorile-țintă, plus marja de toleranță corespunzătoare sau obiectivul pe termen lung prevăzute la poz.B.2, D.3, D.4, E, G.4 și G.5 din anexa nr.3, din cauza unui transport transfrontier de poluanți atmosferici sau de precursori ai acestora, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului cooperează direct cu autoritatea omoloagă din statele vecine membre ale Uniunii Europene sau prin autoritatea publică centrală pentru realizarea politicii externe a statului român cu autoritatea omoloagă din statele vecine, care nu sunt membre ale Uniunii Europene și, acolo unde este cazul, stabilesc acțiuni comune cum ar fi elaborarea de planuri comune sau corelate de calitate a aerului în scopul eliminării acestor depășiri prin aplicarea unor măsuri potrivite, care nu presupun costuri disproporționate.

(2) Comisia este invitată să participe la orice acțiune de cooperare prevăzută la alin.(1).

(3) În cazul în care se întocmesc planuri comune de acțiune pe termen scurt care se referă la zone învecinate cu alte State Membre, autoritatea publică centrală

pentru protecția mediului se asigură că autoritățile competente din statele membre învecinate primesc toate informațiile relevante.

(4) În cazul în care într-o zonă sau aglomerare din vecinătatea graniței se depășește pragul de informare sau pragurile de alertă, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează cât de repede este posibil autoritățile competente din statele membre vecine interesate.

(5) La elaborarea planurilor, prevăzute la alin.(1) și (3) și la informarea publicului, prevăzută la alin.(4) autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, prin autoritatea publică centrală pentru realizarea politicii externe a statului român după caz, face eforturi pentru a coopera cu țările terțe și în special cu țările candidate.

PARAGRAFUL 2.4

Planuri de menținere a calității aerului

Art. 56. – (1) Planul de menținere a calității aerului se elaborează de către consiliul județean pentru unități administrativ teritoriale aparținând aceluiași județ și se aprobă prin hotărârea consiliului județean.

(2) Planul de menținere a calității aerului conține măsuri pentru păstrarea nivelului poluanților sub valorile-limită, respectiv sub valorile țintă și pentru asigurarea celei mai bune calități a aerului înconjurător în condițiile unei dezvoltări durabile.

CAPITOLUL IV

EMISIILE ÎN ATMOSFERĂ

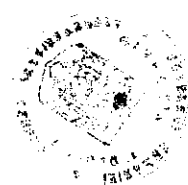
Art. 57. — (1) Desfășurarea activităților existente precum și începerea activităților noi cu posibil impact semnificativ asupra calității aerului înconjurător se realizează numai în baza autorizației / autorizației integrate de mediu emise conform legislației în vigoare.

(2) Autorizația de mediu / autorizația integrată de mediu stabilește valori limită de emisie pentru poluanții specifici activității desfășurate, ținând cont de cele mai bune tehnici aplicabile în domeniu, precum și de nivelul calității aerului înconjurător la nivel local.

(3) În zonele în care sunt depășite valorile limită privind calitatea aerului înconjurător pentru unul sau mai mulți poluanți, pe baza studiilor de evaluare a impactului asupra mediului, autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului stabilesc, după caz, pentru acești poluanți, valori limită de emisie mai restrictive decât valorile stabilite de legislația în vigoare specifică activității desfășurate.

(4) În cazul depășirii valorilor limită de emisie, pentru unul sau mai mulți poluanți, autoritatea competentă decide să ia toate măsurile necesare pentru înlăturarea cauzelor și consecințelor asupra calității aerului înconjurător ale acestor depășiri, inclusiv întreruperea temporară a activității instalației, care a generat această situație.

(5) În cazul depășirii valorilor limită de emisie, pentru unul sau mai mulți poluanți, titularii activităților au obligația să informeze autoritățile competente și să se conformeze măsurilor impuse de acestea.

Art. 58. — (1) Titularii de activitate au obligația să monitorizeze nivelul emisiilor de poluanți și să raporteze, periodic, informațiile solicitate către autoritatea competentă, conform actelor de reglementare în baza cărora își desfășoară activitatea.

(2) Rezultatele monitorizării se înregistrează, se prelucrează și se prezintă într-o formă adecvată, stabilită de autoritatea competentă pentru protecția mediului.

Art. 59. — (1) Titularii de activități au obligația de a lua toate măsurile care se impun în vederea limitării emisiilor de poluanți în atmosferă, inclusiv prin colectarea și dirijarea emisiilor fugitive și utilizarea unor echipamente de reținere a poluanților la sursă.

(2) Transferul de poluanți din aer către un alt factor de mediu, ca urmare a măsurilor de reducere a poluării aerului înconjurător, este permis în condițiile menținerii nivelului poluanților sub valorile limită pentru acel factor de mediu, cu acordul autorității publice teritoriale pentru protecția mediului.

(3) Este permisă utilizarea metodelor și sistemelor de îmbunătățire a calității aerului înconjurător care nu conduc la depășirea normelor stabilite de legislația în vigoare pentru locul de muncă.

Art. 60. — (1) Emisiile de poluanți în atmosferă cu impact asupra sănătății omului și mediului se supun taxării și sumele aferente se fac venit la Fondul pentru mediu, în condițiile legii.

(2) Stabilirea taxelor prevăzute la alin.(1) se reglementează prin lege, iar reactualizarea cuantumului acestor taxe se face prin hotărâre a Guvernului.

Art. 61. — (1) Autoritatea publică centrală pentru transporturi și autoritatea publică centrală pentru industrie, în colaborare cu autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, stabilesc, după caz, valorile limită pentru poluanții emiși de sursele mobile, în conformitate cu prevederile standardelor europene și internaționale.

(2) Utilizatorii de surse mobile de poluare au obligația să asigure încadrarea în limitele de emisie stabilite pentru fiecare tip specific de sursă, precum și să le supună inspecțiilor tehnice, conform prevederilor legislației în vigoare.

(3) În cazul în care este posibil din punct de vedere tehnic și economic, sursele difuze se transformă în surse de emisii dirijate.

CAPITOLUL V

INFORMAREA PUBLICULUI

Art. 62. – (1) Autoritățile publice pentru protecția mediului asigură informarea publicului, precum și a organizațiilor interesate, cum ar fi organizațiile de protecție a mediului, cele de protecție a consumatorului, organizațiile care reprezintă interesele unor grupuri sensibile ale populației, celelalte organisme relevante în domeniul sănătății și organizații industriale relevante, în mod adecvat și în timp util, privind:

- a) calitatea aerului înconjurător în conformitate cu anexa nr.11;
- b) orice decizii de prorogare în conformitate cu art. 51 lit.a);
- c) orice excepții în conformitate cu art. 51 lit.b);
- d) planurile de calitatea aerului, prevăzute la art. 51 lit.a), planurile de acțiune pe termen scurt prevăzute la art. 53 alin.(2) și (3), precum și programele prevăzute la art. 49 alin.(2), inclusiv rezultatele investigării fezabilității și conținutului specific și rapoarte cu privire la stadiul implementării măsurilor;

(2) Primarii și consiliile locale sau consiliile județene, după caz, asigură informarea publicului, precum și a organizațiilor interesate, cum ar fi organizațiile de protecție a mediului, cele de protecție a consumatorului, organizațiile care reprezintă interesele unor grupuri sensibile ale populației, celelalte organisme relevante în domeniul sănătății și organizații industriale relevante, în mod adecvat și în timp util, privind planurile de calitate a aerului, prevăzute la art.52, respectiv, planurile de

menținere a calității aerului prevăzute la art.56, inclusiv rapoarte cu privire la stadiul îndeplinirii măsurilor, în condițiile legii.

(3) Informațiile sunt puse la dispoziția publicului cu titlu gratuit, prin intermediul oricărui mijloc media ușor accesibile, inclusiv internetul sau alte mijloace de telecomunicații potrivite și țin cont de prevederile Ordonanței Guvernului nr.4/2010 privind instituirea Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.190/2010.

(4) Informațiile prevăzute la art.55 alin.(4) sunt puse la dispoziția publicului.

Art. 63. — (1) Autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului, organizată la nivel județean și la nivelul municipiului București, pune la dispoziția publicului, anual, până la data de 30 martie raportul privind calitatea aerului înconjurător pentru anul anterior, cu referire la toți poluanții care intră sub incidența prezentei legi.

(2) Aceste rapoarte cuprind informații privind nivelurile care depășesc valorile-limită, valorile-țintă, obiectivele pe termen lung, pragurile de informare și cele de alertă pentru perioadele de mediere corespunzătoare. Aceste informații sunt însoțite de o evaluare sumară a efectelor depășirilor respective asupra mediului ca întreg și asupra sănătății umane, în baza rapoartelor privind efectele calității aerului înconjurător asupra sănătății umane, elaborate și transmise de autoritățile publice de sănătate.

(3) Aceste rapoarte mai pot include, unde este cazul, informații suplimentare și evaluări privind protecția pădurilor și vegetației în baza rapoartelor elaborate și transmise de autoritățile publice care răspund de silvicultură, precum și informații privind alți poluanți pentru care prezenta lege conține prevederi de monitorizare, cum

ar fi, între altele, anumite substanțe precursore ale ozonului nereglementate, prevăzute la lit.B din anexa nr.9.

(4) Centrul de Evaluare a Calității Aerului pune la dispoziția publicului, anual, până la data de 30 martie, raportul privind calitatea aerului înconjurător la nivel național pentru anul anterior, care include informații din rapoartele elaborate conform prevederilor alin.(1), tendința evoluției calității aerului înconjurător comparativ cu anii anteriori, precum și o evaluare sumară a efectelor depășirilor pragurilor de calitate asupra sănătății umane și a mediului ca întreg.

Art. 64. – În cazul în care pragul de informare sau oricare din pragurile de alertă prevăzute în lit.E din anexa nr. 3 sunt depășite, autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului organizată la nivel județean și la nivelul municipiului București informează publicul prin intermediul mass media sau al internetului.

Art. 65. – (1) Informația privind calitatea aerului înconjurător este publică, dacă nu intră sub incidența prevederilor altor acte normative de protejare a informației.

(2) Toate autoritățile publice sunt obligate să asigure accesul la informație și participarea publicului la luarea deciziilor în acest domeniu, în condițiile și termenele prevăzute de legislația în vigoare.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează publicul cu privire la autoritățile și organismele cu atribuții și responsabilități pentru evaluarea și gestionarea calității aerului înconjurător.

Art. 66. – Toate informațiile furnizate publicului trebuie să fie clare, inteligibile și accesibile.

CAPITOLUL VI

TRANSMITERE INFORMAȚII ȘI RAPORTARE

Art. 67. — Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene informațiile privind calitatea aerului înconjurător, în termenele și formatele stabilite de către aceasta.

Art. 68. — (1) Până la punerea în aplicare a măsurilor de implementare elaborate de Comisia Europeană, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite acesteia:

- a) informații cu privire la nivelul concentrațiilor de dioxid de sulf, dioxid de azot sau, unde este cazul, oxizi de azot, particule în suspensie PM_{10} și $PM_{2,5}$, plumb, benzen sau monoxid de carbon, arsen, cadmiu, nichel și benzo(a)piren.
- b) în termen de 9 luni de la sfârșitul fiecărui an informații despre zonele și aglomerările în care nivelurile unuia sau mai multor poluanți depășesc valorile-limită plus marjele de toleranță, sau a valorii-limită, în cazul poluanților pentru care nu a fost fixată o marjă de toleranță sau după caz a valorilor-țintă, despre datele sau perioadele când aceste depășiri au fost înregistrate, despre valorile înregistrate și despre cauzele fiecărui caz de depășire înregistrată;

(2) Până la punerea în aplicare a măsurilor de implementare elaborate de Comisia Europeană, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite acesteia informații cu privire la nivelul concentrațiilor de ozon, pentru fiecare lună, din aprilie și până în septembrie, cu titlu provizoriu, astfel:

- a) cel mai târziu la sfârșitul lunii următoare, data, numărul total de ore de depășire, valorile maxime de ozon pe 1 h, pentru fiecare zi de depășire a pragului de informare și/sau alertă;
- b) cel mai târziu la data de 31 octombrie a fiecărui an, se transmit informațiile pentru întreaga perioadă aprilie-septembrie și, în plus, pentru fiecare zi în care a fost depășit

obiectivul pe termen lung sau valoarea-țintă, data și valoarea maximă zilnică a mediei pe 8 h.

(3) Până la punerea în aplicare a măsurilor de implementare elaborate de Comisia Europeană, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite acesteia informații cu privire la nivelul concentrațiilor de ozon, în termen de 9 luni de la sfârșitul fiecărui an, informațiile validate pentru anul anterior, astfel:

- a) data, numărul total de ore de depășire, valorile maxime de ozon pe 1 h pentru fiecare zi de depășire a pragului de informare și/sau alertă;
- b) informațiile prevăzute la alin.(2) și, în plus, pentru fiecare zi în care a fost depășit obiectivul pe termen lung sau valoarea-țintă, data și valoarea maximă zilnică a mediei pe 8 h;
- c) concentrațiile medii anuale pentru substanțele precursorale ale ozonului, prevăzute în anexa nr.9;
- d) valorile AOT40 pentru protecția vegetației și a pădurii calculate conform lit.D.1 din anexa nr.3.

Art. 69. – (1) Pentru informațiile colectate începând cu al 2-lea an calendaristic după intrarea în vigoare a măsurilor de implementare elaborate de Comisia Europeană, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite acesteia, în termen de 9 luni de la sfârșitul fiecărui an, următoarele:

- a) informații cu privire la modificările delimitărilor zonelor și aglomerărilor pentru evaluarea și gestionarea calității aerului înconjurător definite conform art.6;
- b) lista zonelor și aglomerărilor în care nivelurile unuia sau ale mai multor poluanți depășesc valorile-limită plus marjele de toleranță, acolo unde este cazul, sau care depășesc valorile-țintă sau nivelurile critice, prevăzute la lit.F și la poz.B.2, D.3, G.4 și G.5 din anexa nr.3;

(2) Pentru zonele și aglomerările prevăzute la alin.(1) lit.b) autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite acesteia, în termen de 9 luni de la sfârșitul fiecărui an, transmite informații despre:

- a) nivelurile evaluate și, dacă sunt relevante, datele și perioadele când aceste niveluri au fost observate;
- b) evaluarea contribuțiilor surselor naturale și a resuspensiei în aer a particulelor în urma tratării carosabilului cu nisip sau sare în timpul iernii, dacă este cazul, la nivelurile evaluate, conform prevederilor art.45.

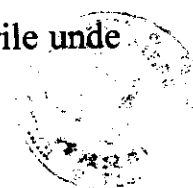
Art. 70. – Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene, cu titlu provizoriu, informații privind depășirile pragurilor de alertă sau de informare: nivelul înregistrat, locul și perioada în care a fost înregistrată depășirea.

Art. 71. – Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene informații privind planurile de calitate a aerului, respectiv planurile integrate de calitate a aerului, în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai târziu de 2 ani de la sfârșitul anului în care au fost înregistrate depășirile.

Art. 72. – (1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei, spre informare, pentru un anumit an, listele cu zonele și aglomerările unde depășirile valorilor-limită pentru un anumit poluant sunt atribuite contribuțiilor din surse naturale.

(2) Informațiile furnizate se referă la concentrații și surse de poluare, precum și la demonstrarea faptului că depășirile valorilor-limită pot fi atribuite surselor naturale.

Art. 73. – (1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei, pentru un anumit an, dacă este cazul, listele cu zonele și aglomerările unde

depășirile valorilor-limită pentru PM_{10} sunt datorate resuspensiei particulelor ca urmare a tratării carosabilului cu nisip sau sare în timpul iernii.

(2) Informațiile furnizate se referă la concentrații și surse de poluare, precum și la demonstrarea faptului că depășirile valorilor-limită pot fi atribuite resuspensiei particulelor și că au fost luate toate măsurile rezonabile pentru reducerea concentrațiilor.

Art. 74. – (1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului notifică Comisiei zonele sau aglomerările unde consideră că sunt aplicabile condițiile de la art.51 lit.a) sau lit.b) și transmite acesteia planul de calitate a aerului prevăzut la art.51 lit.a), inclusiv toate informațiile necesare Comisiei, pentru ca aceasta să evalueze dacă toate condițiile relevante sunt sau nu îndeplinite.

(2) Se consideră că sunt îndeplinite condițiile relevante pentru aplicarea art.51 lit.a) sau lit.b), atunci când Comisia nu ridică obiecții în termen de nouă luni de la primirea notificării.

(3) În cazul unor obiecții ale Comisiei, se modifică sau se furnizează noi planuri de calitate a aerului la solicitarea acesteia.

Art. 75. – Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Comisia în legătură cu metodele utilizate pentru prelevarea și măsurarea:

- a) compușilor organici volatili precursori ai ozonului, prevăzuți în anexa nr.9;
- b) arsenului, cadmiului, mercurului, nichelului și benzo(a)pirenului;
- c) compoziției chimice a particulelor în suspensie $PM_{2,5}$.

Art. 76. – Metodele utilizate pentru evaluare preliminară a calității aerului înconjurător pentru poluanții arsen, cadmiu, mercur, nichel și benzo(a)piren sunt transmise pentru informare Comisiei Europene.

Art. 77. — Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului notifică Comisia Europeană cu privire la prorogarea termenelor de atingere a valorilor limită prevăzută la art.51 și transmite planurile de calitate a aerului elaborate în acest scop.

CAPITOLUL VII

SANCTIUNI

Art. 78. — Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz.

SECȚIUNEA 1

Contravenții

Art. 79. — (1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 10.000 lei, pentru persoane juridice, nerespectarea următoarelor obligații:

- a) obligațiile ce revin titularilor de activități care dețin surse fixe de poluare atmosferică de a participa la elaborarea programelor de reducere a emisiilor, a planurilor de calitate a aerului și a planurilor de acțiune pe termen scurt;
- b) obligațiile ce revin titularilor de activități care dețin surse fixe de poluare atmosferică conform prevederilor cuprinse în programele de reducere a emisiilor, în planurile de menținere a calității aerului, în planurile de calitate a aerului și în planurile de acțiune pe termen scurt;
- c) obligațiile ce revin titularilor de activități ca la declanșarea de către autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului, a planului de acțiune pe termen scurt, de a lua măsuri urgente și eficiente de reducere a emisiilor de poluanți în aer, astfel încât concentrația acestora în aerul înconjurător să fie redusă până la atingerea nivelului valorii limită, inclusiv prin oprirea temporară a activității, dacă este cazul.

(2) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 500 lei la 10.000 lei pentru persoane fizice, și de la 5.000 lei la 15.000 lei pentru persoane juridice, nerespectarea următoarelor obligații:

- a) obligația utilizatorilor de surse mobile de a asigura încadrarea în limitele de emisie stabilite pentru fiecare tip specific de sursă, precum și de a le supune inspecțiilor tehnice, conform prevederilor legislației în vigoare. Această prevedere nu este aplicabilă utilizatorilor de autovehicule rutiere pentru care se aplică legislația în vigoare privind circulația pe drumurile publice.
- b) obligația de a se supune tuturor procedurilor și cerințelor legale care conduc la prevenirea, eliminarea sau reducerea impactului asupra aerului înconjurător și a mediului ca întreg;
- c) obligația de transformare a surselor difuze în surse de emisii dirijate, în cazul în care este posibil din punct de vedere tehnic și economic.

(3) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 500 lei la 2.000 lei pentru persoane fizice, și de la 5.000 lei la 10.000 lei pentru persoane juridice, nerespectarea următoarelor obligații:

- a) obligația titularului de activitate de a furniza autorităților competente informațiile solicitate pentru elaborarea inventarelor de emisii de poluanți atmosferici;
- b) obligația titularului de activitate de a informa autoritățile competente în cazul depășirii valorilor-limită de emisie, impuse prin actele de reglementare.

(4) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei pentru persoane juridice, nerespectarea următoarelor obligații:

- a) prevederile referitoare la protecția atmosferei din acordul și/sau autorizația de mediu / autorizația integrată de mediu;
- b) obligațiile titularilor de activitate care dețin surse fixe de poluare atmosferică de a se supune controlului autorităților competente, conform legislației în vigoare;

c) obligațiile titularilor de activitate de a anunța, de îndată, autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului despre producerea unor avarii, accidente, incidente, opriri/porniri accidentale.

(5) Nerespectarea prevederilor art. 21 alin (1) lit.b) și c) și ale art.22 lit.c), f)–j), de către primari și președinții consiliilor județene, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 7.500 lei.

Art. 80. – (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art.79 se fac de personalul împuternicit din cadrul autorităților publice de inspecție și control pentru protecția mediului conform atribuțiilor stabilite prin lege.

(2) Contravențiilor prevăzute la art.79 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

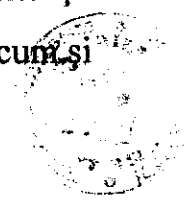
(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art.79, agentul constatatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

SECȚIUNEA a 2-a

Infrațiuni

Art. 81. – Constituie infracțiuni și se pedepsesc după cum urmează:

a) cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă neelaborarea, de către titularii activităților care constituie surse fixe importante de emisii, a planurilor pentru situații de urgență, care stabilesc măsurile aplicabile în interiorul amplasamentului, precum și

nesolicitarea aprobării de la autoritățile competente pentru măsurile stabilite a se aplica în afara amplasamentului;

b) cu închisoare de la unu la 5 ani pentru neoprirea în caz de pericol iminent a funcționării instalațiilor care constituie sursă de pericol cu impact asupra calității aerului sau neanunțarea autorităților competente cu privire la pericol.

Art. 82. – Infracțiunile prevăzute la art.81 se constată de către personalul împuternicit din cadrul autorităților publice centrale competente și din unitățile teritoriale ale acestora, precum și din cadrul autorităților publice locale, conform atribuțiilor stabilite prin lege. actele de constatare se transmit organului de urmărire penală competent.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

SECȚIUNEA 1

Dispoziții tranzitorii

Art. 83. – (1) Prevederile Ordinului ministrului mediului și gospodării apelor nr.35/2007 privind aprobarea Metodologiei de elaborare și punere în aplicare a planurilor și programelor de gestionare a calității aerului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 24 ianuarie 2007, rămân în vigoare până la data publicării în Monitorul Oficial al României a hotărârii Guvernului pentru aprobarea metodologiei prevăzute la art.54.

(2) Prevederile Ordinului ministrului mediului și dezvoltării durabile nr.1095/2007 pentru aprobarea Normativului privind stabilirea indicilor de calitate a

aerului în vederea facilitării informării publicului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, rămân în vigoare până la data publicării în Monitorul Oficial al României a ordinului conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului de aprobare a normativului revizuit.

SECȚIUNEA a 2-a

Dispoziții finale

Art. 84. – Anexele nr.1-11 fac parte integrantă din prezenta lege și se actualizează prin hotărâre a Guvernului în funcție de adaptările la progresul tehnic în conformitate cu procedura prevăzută de legislația europeană în domeniu, fără a conduce însă la modificarea directă sau indirectă a valorilor limită, respectiv a valorilor țintă, și se publică în Monitorul Oficial al României.

Art. 85. – Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

Art. 86. – (1) La data intrării în vigoare a legii se abrogă:

- a) Ordonanța de urgență a Guvernului nr.243/2000 privind protecția atmosferei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 6 decembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.655/2001, cu modificările și completările ulterioare.
- b) Ordinul ministrului apelor și protecției mediului nr.745/2002 privind stabilirea aglomerărilor și clasificarea aglomerărilor și zonelor pentru evaluarea calității

aerului în România, cu completările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.739 din 9 octombrie 2002.

- c) Ordinul ministrului apelor și protecției mediului nr.592/2002 pentru aprobarea Normativului privind stabilirea valorilor limită, a valorilor de prag și a criteriilor și metodelor de evaluare a dioxidului de sulf, dioxidului de azot și oxizilor de azot, pulberilor în suspensie PM₁₀ și PM_{2,5}, plumbului, benzenului, monoxidului de carbon și ozonului în aerul înconjurător, cu completările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.765 din 21 octombrie 2002.
- d) Hotărârea Guvernului nr.543/2004 privind elaborarea și punerea în aplicare a planurilor și programelor de gestionare a calității aerului, cu completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.393 din 4 mai 2004,.
- e) Hotărârea Guvernului nr.586/2004 privind înființarea și organizarea Sistemului național de evaluare și gestionare integrată a calității aerului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.389 din 03 mai 2004.
- f) Hotărârea Guvernului nr.731/2004 pentru aprobarea Strategiei naționale privind protecția atmosferei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.496 din 02 iunie 2004.
- g) Hotărârea Guvernului nr.738/2004 pentru aprobarea Planului național de acțiune în domeniul protecției atmosferei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.476 din 27 mai 2004.
- h) Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr.448/2007 pentru aprobarea Normativului privind evaluarea pentru arsen, cadmiu, mercur, nichel, hidrocarburi aromatice policiclice în aerul înconjurător, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.226 din 03 aprilie 2007.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, dispozițiile contrare cuprinse în Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr.756/1997 pentru aprobarea Reglementării privind evaluarea poluării mediului, cu modificările ulterioare, în Ordinul ministrului apelor, pădurilor și protecției mediului nr.462/1993

pentru aprobarea Condițiilor tehnice privind protecția atmosferei și Normelor metodologice privind determinarea emisiilor de poluanți atmosferici produși de surse staționare, cu modificările ulterioare, în STAS 12574/1987 privind condițiile de calitate ale aerului din zonele protejate și în STAS 10331/1992 privind principii și reguli generale de supraveghere a calității aerului, precum și orice altă dispoziție contrară își încetează aplicabilitatea cu privire la poluanții atmosferici reglementați prin prezenta lege.

Art. 87. – (1) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului elaborează metodologia prevăzută la art.54, care va fi aprobată prin hotărâre a Guvernului.

(2) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului elaborează și aprobă, prin ordin al conducătorului acesteia, normativul privind stabilirea indicilor de calitate a aerului înconjurător în vederea facilitării informării publicului.

Prezenta lege transpune în legislația națională prevederile Directivei 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOCE) nr. L 152 din 11 iunie 2008 și ale Directivei 2004/107/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind arsen, cadmiu, mercur, nichel, hidrocarburi aromatice policiclice în aerul înconjurător, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 23/2005.

